MOOISTE DORPEN IN FRANKRIJK

Lot & Dordogne

Bastidedorp

Monflanquin

Bruisend verleden

Rocamadour

Trekpleister uit de Middeleeuwen

Lot & Dordogne

Het mooie zuidwesten van Frankrijk

Ik vind het erg leuk dat je dit e-magazine van Dorpen in Frankrijk hebt gedownload. Ik hoop dat ik je hiermee net zo enthousiast kan maken over het gebied van de Dordogne en de Lot als ik ben en je te inspireren voor een fijne vakantie.

De omgeving van de Dordogne is één van de meest populaire vakantiebestemmingen van Frankrijk. Vlak onder de rivier de Dordogne ligt nog een prachtige rivier, de Lot. Omdat de twee streken vlakbij elkaar ligt en bovendien met de auto goed bereikbaar zijn leek het mij goed om deze twee streken te combineren in dit magazine. Als het niet te druk is zou je alle dorpen en attracties die hier worden besproken binnen een uurtje kunnen bereiken. Voor sommige plekken is dat misschien iets langer maar het landschap is mooi genoeg om dat heel erg te zijn.

Zelf vind ik dit gedeelte van Frankrijk erg interessant en mooi. Het biedt een prachtige combinatie van natuur, landschap, cultuur, geschiedenis, lekker eten en een zeer goede sfeer. De basis van de artikelen zijn al op Dorpen in Frankrijk te vinden, hier en daar aangevuld met wat extra informatie.

Als je dit magazine leest dan zal je merken dat ik veel over geschiedenis schrijf. Dat komt vooral door mijzelf maar ook door de streek. De geschiedenis is gewoon heel erg lang en er valt genoeg te vertellen. Het was hier waar de eerste mensen zich vestigden Europa. Zelfs nog voordat de Home Sapiens ten tonele verscheen woonden hier al mensen zoals de Neandertaler. Hoe die andere mensen uiteindelijk zijn verdwenen is niet bekend. Het zou mij echter niet verbazen dat het antwoord op deze vraag in dit gedeelte van Frankrijk in de grond ligt.

Er is hier ook veel te vinden van deze vroege bewoning maar ik heb er voor gekozen om die niet hier te behandelen. Er is daar immers al genoeg over te vinden.

Net als in veel delen van Europa begon de geschiedenis, of althans de geschreven versie daarvan, bij de invasie van de Romeinen. De Kelten die hier woonden schreven bitter weinig op en we weten het meest van deze cultuur via de Romeinen of de archeologie.

In het tweede deel van de middeleeuwen zijn hier een aantal grote comflicten uitgevochten. In de twaalfde en dertiende eeuw werd er een heuse kruistocht georganiseerd om de Katharen te verslaan en een eeuw later woedde de Honderdjarige Oorlog tussen Frankrijk en Engeland.

De Engelsen hadden heel lang het gebied rond Bordeaux in handen en dat zorgde ervoor dat dit gebied bijna de hele oorlog in de frontlinie lag. Tel daarbij de grote pestepidemie op en je snapt waarom hier een derde van de bevolking is verdwenen. Na deze oorlog wist de streek zich opvallend snel te herstellen maar helaas werd de godsdienstoorlog in de zestiende eeuw voor een deel ook hier uitgevochten.

Kaart van de Dordogne en de Lot

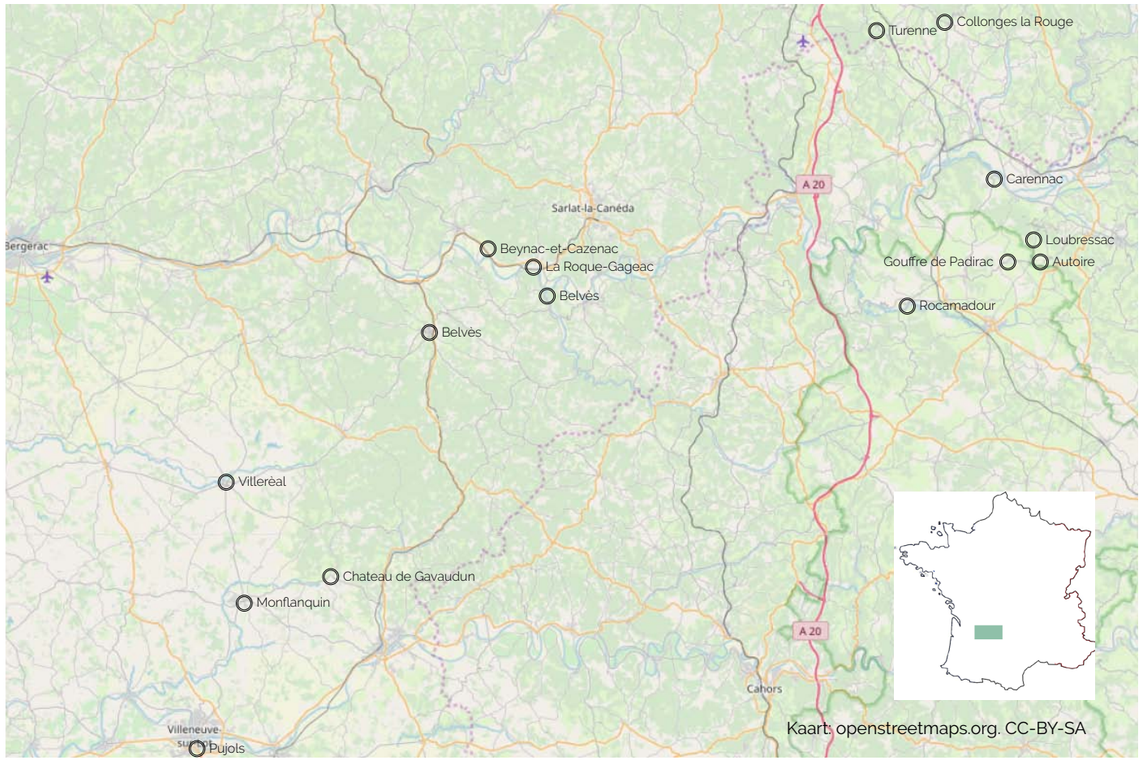

Inhoud

Beynac-et-Cazenac *** 4
Rocamadour **** 6
*Gouffre de Padirac***** 12
Collonges la Rouge *** 16
La Roque-Gageac **** 20
Domme *** 22
Belvès *** 24
Autoire **** 28
Loubressac *** 32
Carennac *** 34
Turenne *** 36
Pujols 38
Monflanquin **** 44
Château de Gavaudun ** 48
Villereal ** 52

Ik merk dat ik weer compleet afdwaal in de geschiedenis maar omdat we het toch over het oorlogen hebben wil ik toch nog één feitje noemen van recentere datum met een Nederlandse connectie. Na de Eerste Wereldoorlog had Frankrijk een serieus tekort aan mannen. Om dit op te vangen werden in Nederland boeren gezocht om dit gebied weer te voorzien van mannelijk bloed. Wij zijn als toeristen dus niet de eerste golf van Nederlanders die deze prachtige streek overspoelen en er lopen hier dus ook veel Fransen met Nederlandse wortels.

QR-code om de weg te vinden

Voor elke plaats heb ik een QR-code gemaakt die verwijzen naar de parkeerplaats bij het dorp of attractie. Hoe werkt dit? Om een QR-code te scannen heb je een recente smartphone of tablet nodig. Ik ben een Android gebruiker en gebruik het app Google Lens om de code te scannen. Apple gebruikers kunnen de standaard camera app gebruiken. Let wel even op of de optie QR-code scannen aanstaat. De app zal de coördinaten herkennen en je daarop vragen of je de navigatie software wilt gebruiken. Handig toch?

Tot slot vind je nog een aantal erg leuke gites en ik zou je aanraden om serieus te overwegen bij één een vakantie te boeken. Het zijn stuk voor stuk erg leuke adresjes en maken bovendien deze uitgave en de site mogelijk. Veel plezier in de Dordogne en Lot!

Rogier Swagerman
rogier@dorpeninfrankrijk.nl

Beynac-et-Cazenac is gebouwd op één van de mooiste kliffen langs de Dordogne en alleen daarom is dit dorp al een bezoek waard. Het kasteel torent hoog boven alle gebouwen uit en domineert nog altijd deze strategische plek. Militair stelt het natuurlijk niets meer voor maar op foto's en ansichtkaarten regeert het nog altijd met harde hand.

De bekende groene reisgids uit Frankrijk geeft het twee sterren en dat is veel voor een dorp. Het roemt met name het kasteel en het archeologische park dat zich op loopafstand van het centrum ligt. En dat is dan naast het mooie dorp met zijn gezellige straatjes en prachtig uitzicht op de Dordogne.

Beynac-et-Cazenac

– Kasteel
– Archeologische opgravingen

We hebben veel dorpjes bezocht maar Beynac-et-Cazenac hebben wij niet heel goed bekeken want we zijn er alleen doorheen gereden én langs gevaren met een kano. We zijn er dus wel geweest maar we hebben het dorp niet heel goed bekeken. Evengoed kan ik wel zeggen dat dit een prachtig dorp is die de moeite van een bezoek waard is. Maar om het goed te kunnen beoordelen moet moet ik er nog een keer heen en dat lijkt mij geen straf.

Prehistorie
De Dordogne is één van de plekken in West-Europa die al aan de einde van de ijstijd door mensen werd bewoond. Langs de oever van de rivier is er ook veel gevonden van deze vroege bewoners waarbij Lascaux de bekendste is. Ook in de buurt van Beynac-et-Cazenac zijn resten gevonden die wijzen op een lange bebouwing. Ze hebben hier een archeologische park gebouwd waarin wordt uitgelegd hoe de mensen hier leefden tussen grofweg de laatste ijstijd en de komst van de Kelten, die wij beter kennen als Galliërs. Het park is in de zomer elke dag open en ze spreken er Engels. Na het hoogseizoen moet je een afspraak maken.

De andere publiekstrekker is natuurlijk het kasteel. Om daar te komen loop je door het dorpje waar je via een steil straatje de burcht bereikt. Het verdedigingswerk is op 150 meter hoge rots boven de Dordogne gebouwd en heeft in de tweede helft van de middeleeuwen een flink aantal belegeringen doorstaan waarbij de aanvallers werden bestookt met stenen.

Richard Leeuwenhart
Dit was niet altijd succesvol. Zo veroverde de beroemde Engelse koning Richard Leeuwenhart in de twaalfde eeuw het kasteel. Dat is geen schande want hij was een zeer getalenteerd militair. Een eeuw later werd het kasteel van Beynac-et-Cazenac door het kruisridders uit het noorden veroverd op de Albigenzen waarbij behoorlijk wat bloed vloeide.

Naast de militaire functie heeft het kasteel ook een bestuurlijke functie gehad. Zo vergaderden de baronnen van de Perigord er en woonde één van hen hier. Na de Franse Revolutie waren er echter weinig edelen over in Frankrijk en werd het kasteel verlaten en raakte het in verval.

Kaart van Beynac-et-Cazenac

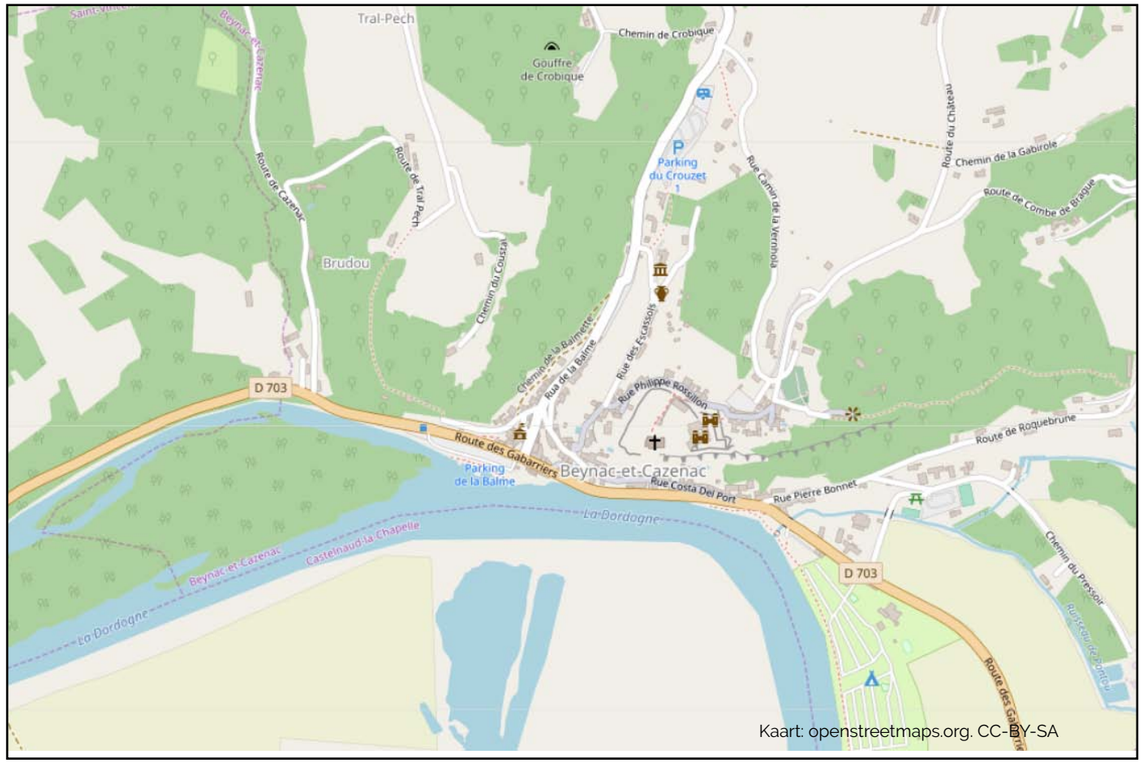

Het dorp ligt aan de noordelijke kant van de Dordogne.

Restauratie kasteel
In tweede helft van de twintigste eeuw werd het gekocht door een particulier die het langzaam maar zeker heeft gerestaureerd zodat wij er nu van kunnen genieten. Het heeft interessante vertrekken waarvan er een aantal alleen zijn aangelicht met olielampen zoals dat ook in de middeleeuwen gebeurde. Tot slot is er het uitzicht over de rivier en de rotsen van de Domme en kan je bij helder weer drie andere kastelen zien.

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats achter het kasteel te navigeren

In en rond het dorp is veel te doen. Zoals ik al eerder schreef is een kanotocht over de Dordogne echt een must en een goede manier om de omgeving te verkennen. Ik zou dan ook aanraden dit op één van de eerste dagen te doen. Al is er geen opstapplek in Beynac-et-Cazenac, daarvoor moet je westelijker wezen. Verwacht niet een tocht op wild water want de rivier is hier kalm en rustig. Qua water dan want kanoën is populair en het kan wel eens druk zijn op het water. Wie echt iets bijzonders wil doen kan een ballontocht maken boven het dorp maar dat is wel redelijk prijzig. ≤

Rocamadour ****

De hangende heiligdommen langs de Lot

Rocamadour is de oudste toeristische attractie in de omgeving van de Dordogne. Als je de pelgrimstochten tenminste ziet als tourisme avant la lettre is het stadje al eeuwen een trekpleister voor reizigers en toeristen. Dankzij een unieke combinatie van geschiedenis, gezelligheid, kunst en een prachtig landschap werkt het stadje als een magneet op reizigers. Iedereen die in de buurt is mag het stadje gebouwd op een rots boven de rivier Alzou absoluut niet missen.

Rocamadour

– Kerken
– Zwarte Madonna
– Gehucht L'Hospitalet

De naam Rocamadour klinkt direct al lekker, je krijgt spontaan trek. En wie wel eens in Frankrijk komt weet ook dat je het kan opeten want het kaasje dat naar dit stadje is genoemd is heerlijk en heeft een eigen AOP. Het is een lekker klein geitenkaasjes die het zo goed doet naast een frisse witte wijn zoals een Touraine. Rood kan ook maar dan wel een lichte een Bourgueil is bij ons favoriet. Maar naast kaas is is Rocamadour bovenal een interessante en mooie plek dat al eeuwen 'toeristen' trekt.

Wonderen, mirakels en heiligdommen
Qua eten zit je dus wel goed zit in Rocamadour, maar dat geldt ook voor het geestelijk welzijn. Rocamodour beschikt namelijk over een enorme hoeveelheid heiligdommen waar niet minder dan 170 mirakels zijn gebeurd. En om het in verhouding te zetten; Amsterdam moet het doen met slechts één, maar die stad lag na de zestiende eeuw natuurlijk in reformatorisch gebied en daar zijn mirakels en wonderen uiterst zeldzaam over het algemeen. Evengoed is de hoeveelheid mirakels die Rocamadour op zijn grondgebied heeft mogen verwelkomen enorm.

Hoe dit allemaal zo gekomen is, is een lang en soms wonderlijk verhaal. Het begon in de twaalfde eeuw toen er bij een kapel van de heilige maagd een lichaam werd gevonden dat nog compleet in tact was. Het werd bij het altaar gelegd waarna het zijn ongeschonden staat behield.

In die tijd werd hier direct de hand van het Opperwezen gezien en het duurde niet lang voordat er pelgrimstochten werden georganiseerd. Eerst trok het heiligdom mensen uit de omgeving maar al snel kwamen ze uit andere delen van Frankrijk en later uit heel West-Europa. Maar daar bleef het niet bij. Er gebeurde met enige regelmaat een wonder bij één van de heiligdommen wat weer meer pelgrims trok. En zo groeide Rocamadour uit tot één van de populairste pelgrimsbestemmingen in Frankrijk. Dat het op de route naar Santiago de Compestela ligt was een bijkomende voordeel want dat combineert lekker als je als pelgrim toch op pad bent.

Saint Amadour
Klein probleem was dat het nooit helemaal duidelijk werd van wie de stoffelijke resten precies waren. Dat is nooit helemaal opgeholderd maar het moet in ieder geval een iemand zijn geweest die een vroom leven heeft geleid, dat was wel duidelijk. Volgens sommige was hij een plaatselijke kluizenaar die met zijn blote handen een kapel voor de heilige maagd uit de rotsen heeft gehakt, andere verhalen gaan ervan uit dat hij een huisvriend was van de heilige familie. Wie het ook geweest is, hij ging de geschiedenis in als de heilige Amadour en dan begrijp je ook de naam van het stadje; de rots van Amadour. Naast dit lichaam bevindt zich in Rocamadour een zwarte madonna die in de loop van eeuwen verantwoordelijk werd gehouden voor tientallen mirakels. Waar dit beeldje precies vandaan komt is ook onduidelijk, maar dat maakt eigenlijk niet zo veel uit.

Pelgrimstocht
In de veertiende eeuw, de eeuw van de Honderdjarige oorlog, beleefde Rocamadour zijn hoogtepunt. Het stadje ontving volgens de bronnen maar liefst 30.000 pelgrims per dag die allemaal aanspraak dachten te maken op een volledig aflaat ofwel een directe toegang tot de hemel zonder dat er naar je zonden werd gevraagd, een aanlokkelijke prijs natuurlijk. Dat zijn wel heel veel mensen als je bedenkt dat Parijs toen grofweg 100.000 inwoners had. Hoe dan ook, het was

In de middeleeuwen zouden hier 30.000 pelgrims per dag komen

hier toen al druk.

Maar die kreeg je niet zomaar, daar moest je wel wat voor doen. Nadat de pelgrim eerst de mis bij een vertrekpunt had bijgewoond vertrok hij in speciale kleren naar Rocamadour. Eenmaal aangekomen in het stadje

Het complex van kerken is letterlijk uit de rotsen gehakt.

Kaart van Rocamadour

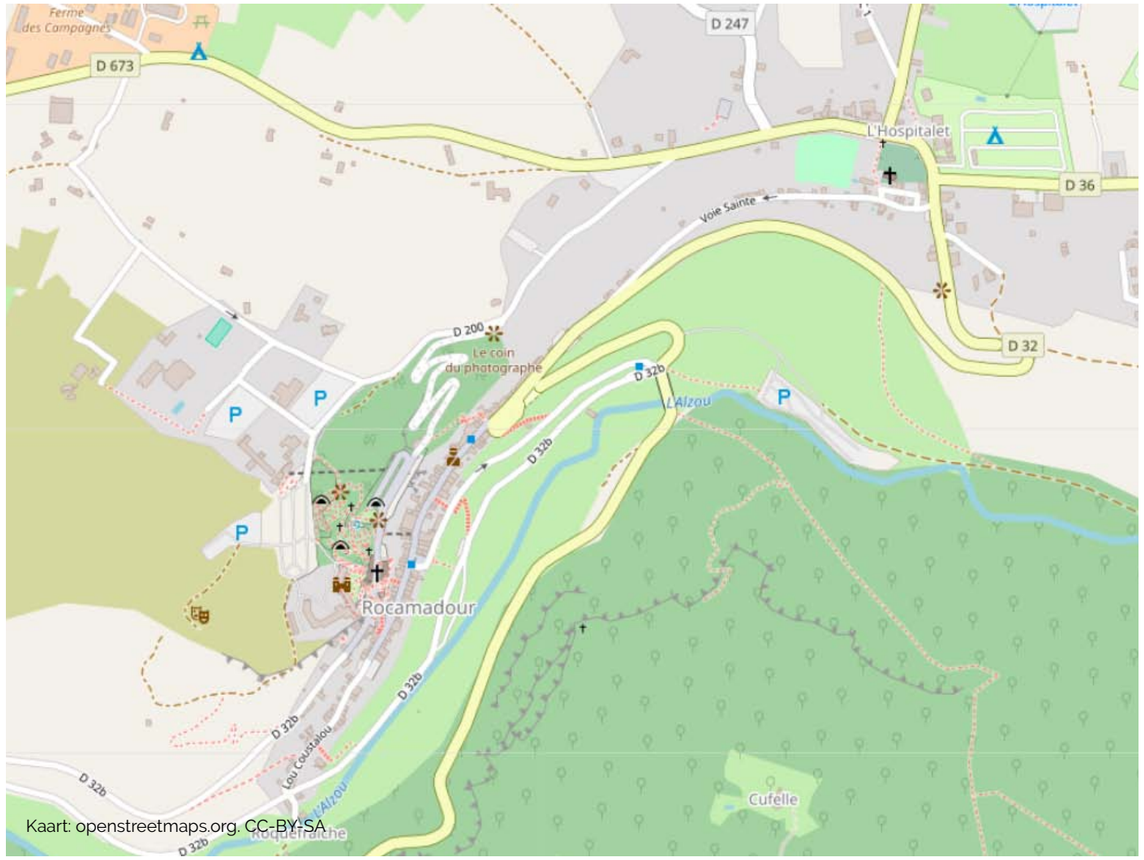

Het stadje Rocamadour heeft verschillende parkeerplaatsen. Als het geen hoogseizoen is de parkeerplaats langs de rivier een goed plek om je auto te parkeren.

trokken de pelgrims op een hemd na hun kleren uit om vervolgens op blote knieën de 223 treden tellende trap naar de kerk met de heiligdommen te bereiken. Om het nog allemaal wat zwaarder te maken kreeg de pelgrim zware ijzeren kettingen omgehangen.

Puur afzien en het lijkt allemaal een beetje bizar om deze tocht te ondernemen maar ook wij doen nu nog steeds dit soort dingen. Denk maar eens aan de Elfstedentocht, ook een vrijwillige zware onderneming waar elke deelnemer in groot aanzien staat.

Alleen het religieuze tintje is eraf al zijn er ook overeenkomsten. Zo kreeg de pelgrim na het aanbidden van één van de heiligdommen als aandenken een loden medaille genaamd 'La Sportelle'. Dat doet toch denken aan het elfstedenkruisje.

Scan de code met je telefoon om de parkeerplaats bij de rivier in maps te openen

Economische voorspoed
De faam van de heiligdommen legde het stadje geen windeieren. Door de stroom pelgrims floreerde de handel en dankzij de giften van rijke edelen puilde de kerken uit van de religieuze schatten. Al die rijkdom bracht direct ook een nadeel; anderen wilden het ook hebben. Het stadje is verschillende keren compleet geplunderd maar wist altijd weer uit de ellende te herrijzen. Tijdens de godsdienstoorlogen van de zestiende eeuw ging het echt goed mis.

De Hugenoten plunderden Rocamadour en gooiden de stoffelijke resten van de heilige Amadour op het vuur. Een beetje heilige laat zich daardoor natuurlijk niet kisten en volgens de verhalen weigerde het lijk dan ook te branden. De leider van de Hugenoten heeft tenslotte het heiligdom maar met een hamer vernietigd.

Revolutie
Zonder deze relikwie daalde de populariteit van het pelgrimsoord en was het niet meer één van de religieuze topattracties in Europa. De Franse Revolutie leek Rocamadour uiteindelijk de genadeklap geven. Zoals zoveel kerken en andere religieuze gebouwen in Frankrijk gingen de revolutionairen ook hier behoorlijk te keer en vernielden de boel. Toch bleek ook de revolutionairen het stadje niet de knock-out te kunnen geven want in de negentiende eeuw probeerde de Bisschop van Cahors met succes Rocamadour op de pelgrimskaart te zetten, al zou het niet meer zo druk worden als voorheen.

Toch zou Racamadour nog veel meer mensen dan ooit verwelkomen. Dat gebeurde in de twintigste eeuw voordat toen het massatoerisme het stadje ontdekte. Dit keer bezochten de mensen niet uit religieuze motieven het stadje, maar uit interesse en gewoon voor de leuk. En beter nog voor de plaatselijke bevolking, ze kwamen met een gevulde portemonnee. In het begin kwamen ze met de trein, Rocamadour heeft een eigen station, en later massaal met de auto. En terecht want de stad ligt fantastisch mooi en heeft zoals je hier hebt gelezen een prachtige geschiedenis.

Vanaf het gehucht L'Hospitalet heb je een prachtig uitzicht op Rocamadour.

L'Hospitalet
Wij bezochten Rocamadour op een mooie dag in mei. Op zich was dat ook al een wonder want het had de dagen daarvoor enorm geregend. In het onverwachte warme voorjaarzonnetje troffen we het stadje dat langzaam uit de winterslaap ontwaakte. Samen met een handvol andere toeristen stopte we eerst bij het gehucht L'Hospitalet. Hier heb je een prachtig uitzicht op het Cité Religieuse en is dan ook een echte aanrader. Naast het uitzicht vind je hier nog een aardig Romaans kerkje en een grot.

Je kan de auto bij L'Hospitalet achterlaten en naar Rocamadour wandelen. Dat is een prachtige wandeling maar wel redelijk ver en je moet ook weer terug. Wellicht is het verstandiger om de auto te parkeren bij de parkeerplaats in het dal. Het autovrije centrum bereik je door het beklimmen van een flink aantal trappen en krijg je direct een idee wat de pelgrims moesten ondergaan. Voor minder

Het centrum van Rocamadour is klein maar gezellig

validen en ouders met kinderen is er ook een treintje vanaf de parkeerplaats maar die reed nog niet in de eerste week van mei.

Gezellige sfeer
Het centrum van Racamadour heeft gezellige straatjes en mooie steegjes. De leuke sfeer wordt wel enigszins gedrukt door de grote hoeveelheid winkeltjes die zich vooral richten op de toeristen maar daar kijk je wel doorheen. Er staan prachtige middeleeuwse huizen en een mooie poorten uit die zelfde

Een speciaal parcours leidt je naar het kerkje bovenop de rots.

De hoofdstraat is gevuld met winkels die toeristen moet verleiden. Omdat Rocamadour al eeuwen een trekpleister is voor toeristen kan je zeggen dat dit hier een authentiek plaatje is.

tijd. De straatjes leiden je vanzelf naar de trappen richting de kerkjes. Natuurlijk moet je dat bekijken maar als je doorloopt en de Porte Hogon doorgaat kom je in het wijkje Le Coustalou waar mooie vakwerkhuisje staan.

Bovenaan de trappen moet je de poort van het bisschoppelijk paleis door om een pleintje te bereiken waar maar liefst zeven kerken en kapellen staan. De belangrijkste is de Chapelle Notre Dame die is te bereiken met een trap. Deze kapel is voor de helft uit de rots gehakt en dit zou het werk zijn van een kluizenaar. Helaas werd de originele kapel aan het einde van veertiende eeuw verwoest door een vallende rots waarna er een nieuw exemplaar in gotische stijl werd neergezet.

De Chapelle Notre Dame geldt als de heiligste plek van Racamadour en het kapelletje staat helemaal vol om met spullen om de heilige maagd te aanbidden. Belangrijkste stuk is het zwarte Mariabeeld. Zwarte Madonna's zijn zeldzaam in West-Europa, ik heb alleen die in Puy-an-Valley mogen zien. Het beeldje stamt uit de twaalfde eeuw en stelt een nogal strenge Maria voor met haar kind op schoot. Neem even de tijd om het oude voorwerp goed te bekijken want het heeft echt een unieke schoonheid. ≤

Gouffre de Padirac*****

Varen in een grot

Langs de rivieren de Dordogne en de Lot zijn behoorlijk wat grotten te bezoeken. Gouffre de Padirac is één van de bekendste en spectaculairste. Dit komt omdat er twee zaken van deze grot zeer tot de verbeelding spreken. Ten eerste bestaat de ingang uit een enorm gat in de grond met een doorsnede van meer dan veertig meter en ten tweede stroomt in de grot een rivier, waar je met gondels over vaart.

Wij bezochten de grot twee keer, beide keren in de meivakantie. De eerste keer lag er sneeuw en was de temperatuur buiten net boven het vriespunt, waardoor het in de grot zelf heerlijk warm was. Daar is het namelijk altijd 13 graden en het is in de zomer dan ook aan te raden een trui mee te nemen.

Het toeristenseizoen was duidelijk nog niet begonnen en daarom konden wij de auto voor de deur parkeren. De grote parkeerplaatsen en het plein voor het entreegebouw verraadden dat dit uitzonderlijk was, hier kan het in het hoogseizoen behoorlijk druk zijn. Het entreegebouw is trouwens wel even de aandacht waard, want dat is bijzonder fraai ontworpen. Er is aan het begin van het terrein een speciale plek voor campers, maar volgens mij mag je daar niet overnachten.

Lift of trappen
Wij wandelden zonder problemen langs de rijen hekjes naar het entreegebouw. Dit is best een aardig gebouwtje, waarin je naast de kassa de onvermijdelijke souvenirwinkel vindt. Nadat de kaartjes waren gekocht, daalden we af naar de grot. Hiervoor is een grote stalen constructie met een lift en trappen, in het gat in de grond geplaatst. De lift is natuurlijk het meest comfortabel, maar de diepte afzakken met de open trap is veel leuker.

Gouffre de Padirac

– Enorm diep gat
– Varen met een gondel
– Prachtige zalen

Het gat is rond de 75 meter diep en is aan het einde van de negentiende eeuw door Alfred Martel ontdekt, een bekende naam in de speleologie, want deze beste man heeft zo'n beetje de helft van de Franse grotten ontdekt. Dat was niet echt moeilijk omdat het plafond van het enorme gat in de grond, een gouffre genaamd, was ingestort. Het gat is ontstaan door water dat miljoenen jaren de grond heeft weggespoeld. Toch verdient de man respect want hij was de eerste die via een touwladder in het gat afdaalde.

Eenmaal beneden blijkt het gat in de grond nog groter dan vanaf boven. Het water dat de gouffre heeft uitgesleten valt nog steeds, waardoor je op de bodem in een ondergrondse regenbui staat. Hierna leidt de route je via wat trappen naar een brede gang onder de grond, die je naar de bootjes brengt. Naast het pad,dat tevens dienst doet als wachtrij, zoekt flink wat water zijn weg naar de ondergrondse rivier verderop. De gang was begin mei niet in gebruik als wachtrij want er was praktisch niemand en dus liepen wij direct door naar het haventje.

Varen in een grot
De bootjes worden door gondeliers door middel van een flinke boom verplaatst. De bootjes zijn vrij nat omdat het water op allerlei plekken door het plafond druppelt, Trek dus niet je driedelig of mantelpakje aan, want die hou je niet droog. Daarbij schommelen de bootjes behoorlijk. Dit wordt tijdens de tocht nog geaccentueerd door de gondelier die nog wel eens grappig wil doen. Dat is natuurlijk leuk en goed voor de sfeer. Het water is ongelooflijk helder en de grot is sfeervol aangelicht en dat maakt het boottochtje een erg leuke ervaring.

Bij aankomst wacht een gids die je meeneemt naar erg mooie en vooral grote zalen.

Scan de code met je telefoon op de parkeerplaats van Gouffre de Padirac in maps te openen

Het hoogtepunt van de excursie is een hoge zaal met een bassin met helder water dat als een spiegel oogt en de Grande Pendeloque: een zeer grote steen van maar liefst zestig meter hoog. Na een klein half uurtje ben je weer terug bij de gondels en begint de terugtocht. ≤

De grot heeft prachtige zalen met indrukwekkende bouwsels.

Château du Sablou

Om een fantastische vakantiebestemming zoals domaine du Sablou in de Dordogne te omschrijven, is niet zo makkelijk. Natuurlijk is het eenvoudig te vertellen over vier gites op het terrein, hoe groot ze zijn, allemaal een unieke sfeer hebben en prima zijn uitgerust.

Een nette accommodatie is natuurlijk belangrijk maar het is eigenlijk niet wat een vakantie op Sablou bijzonder maakt. Het is namelijk het verblijven op zo'n groot en historisch domein zelf dat voor een unieke beleving en herinneringen zorgt.

Klik hier voor meer informatie.

- Kasteel in groot park
- Privé-wandelbos van 80 hectare met eeuwenoude bomen
- Paardrijden in de rivier
- Grotten en onderaardse gangen
- Zwembad

Gîtes La Bakénia

Kees en Marjo hebben twee gîtes in hun eigen park. Deze vakantiehuisjes zijn van alle gemakken voorzien waarvan één met airco, want het kan hier in de zomer toch behoorlijk warm zijn. Afkoelen kan natuurlijk ook in het grote zwembad

Naast het zwembad is er een buitenkeuken die door de gasten gebruikt kan worden. 'Als het zo uitkomt en het mooi weer is dan organiseren we voor onze gasten een maaltijd, waarbij eenieder zijn eigen gerechten meeneemt. Dat is altijd reuze gezellig.'

Klik hier voor meer informatie.

- Nederlandse eigenaren
- Landelijk gelegen in eigen park
- Wandel -en fietsroutes beschikbaar

Lagrenie

Deze unieke plek biedt de ideale balans tussen luxe, karakter, historie en natuur. Het is er heerlijk rustig, ook in het hoogseizoen, terwijl de beroemde stadjes en kastelen als Domme, Beynac en Sarlat op een kwartier rijden afstand liggen.

Lagrenie heeft alles voor in huis voor een supervakantie; de gîtes zijn van alle gemakken voorzien, er is een groot zwembad en de omgeving is sprookjesachtig. Vaak komen de reeën uit de bosrand, er zijn ruïnes, oude eiken en beuken, noten,- en fruitbomen, er lopen kippen rond.

Klik hier voor meer informatie.

- Unieke plek omgeven door bos en met uitzicht over de vallei van de Dordogne
- Uitstekend uitgeruste gîtes
- Sfeer!

Le Bourdiel

Kom genieten van onze gastvrijheid in een oase van rust en een omgeving met prachtige natuur. De Lot-et-Garonne wordt qua landschap ook wel het Toscane van Frankrijk genoemd met glooiende landschappen en prachtige vergezichten, middeleeuwse dorpjes en kastelen. De streek rondom Le Bourdiel heeft ook een rijke historie, culturele bezienswaardigheden en alles binnen handbereik.

Kom proeven van de Franse keuken, dit kan bij ons in het restaurant of op een gezellige eetmarkt in de naburige dorpspleinen.

Klik hier voor meer informatie.

- Prachtige kamers
- Uitstekende diners
- Zwembad en Jacuzzi

Collonges la Rouge ***

Rood dorp met kasteeltjes en heerlijk eten

Collonges la Rouge is een belangrijk dorp voor Les plus Beaux Villages de France. Het was de burgemeester van dit dorp die aan de hand van een boekje besloot een stichting op te richten om de mooiste dorpen van Frankrijk te kiezen. Belangrijk inderdaad, maar we hebben dit niet mee laten wegen bij de beoordeling van dit mooie dorp. Het dorp bij de Dordogne krijgt drie sterren.

Het meest opvallende aan Collonges la Rouge is dat bijna alle gebouwen zijn opgetrokken uit rood zandsteen. Dit geeft het mooie Franse dorp een typisch sfeertje, waarvan ik denk dat de middeleeuwen er ook een beetje zo uitzagen. Hetzelfde gevoel krijg ik bij Salers, ook daar heb je rode huizen maar dan van vulkanisch steen.

Het dorp ontstond in de achtste eeuw rondom een priorij. Een priorij is een dependance van een klooster, in dit geval van die van Charroux in de Poitou en dat was in die tijd een machtig instituut. Rond de dertiende eeuw kreeg de priorij van Collonges la Rouge allerlei voorrechten van de burggraaf van Turenne. Al heb ik niet terug kunnen vinden welke rechten dit nu precies zijn geweest.

Vakantie
In de zestiende eeuw ontwikkelde het mooie dorp zich tot een soort vakantieplaats. De toenemende bestuurlijke elite van de burggraaf vond het een prima plek om 's zomers te verblijven. Dit ging gepaard met een toenemende bouwlust, waarvan de mooie huizen en de kleine kastelen die in het dorpje te vinden zijn getuigen.

Een mooi voorbeeld hiervan is Castel de Vassinhac. Dit kasteeltje is gebouwd aan het einde van de zestiende eeuw door de toenmalige heer van het dorp. Het kasteel heeft mooie peperbustorentjes en is bedoeld als paleis. De schietgaten in de torens zijn dus niet voor de verdediging maar vooral voor de sier. Naast dit kasteel zijn er nog veel meer mooie panden in het dorpje te bewonderen.

Collonges la Rouge

- Kerk
- Reusachtig ganzenbord
- Kasteeltjes

Kerk
Van de oorspronkelijke kerk uit de achtste eeuw is niets meer over. De huidige kerk stamt uit de elfde en twaalfde eeuw en is in de zestiende eeuw versterkt. Kennelijk was dat nodig in die tijd. Wij bezochten het dorp op een mooie zonnige dag in mei. Bij het benaderen van de kerk vielen er twee dingen direct op: de plompe Romaanse bouw van met name de kloeke klokkentoren én het tympaan boven de hoofdingang.

Dit tympaan is zeer eenvoudig van opzet en is een goed voorbeeld van de Romaanse kunst in deze streek. Het heeft niet de dynamiek van dat in de Adbijkerk in Vézelay, maar wel een bepaalde schoonheid in zijn eenvoud. De geleerden zijn er niet helemaal over eens wat het precies voorstelt, maar de centrale figuur in het midden is Jezus. Wat verwacht je anders? Er is twijfel of de Heer nu opstijgt naar de hemel of dat hij juist terugkomt. Wie het weet mag het zeggen!

Bij het wandelen door het dorp zijn hier en daar nog overblijfselen te zien van de muur die de priorij heeft beschermd tegen allerlei gevaren van buitenaf. Zo zijn er nog een aantal poorten te vinden en hier en daar nog een toren. Samen met de mooie huizen geven de muren het dorp een uiterst intieme en charmante uitstraling. In de straatjes zijn hier en daar wat winkeltjes en een galerie te vinden.

Eten en drinken
Bij mooi weer, en dat heb je nog wel eens in deze streek, heeft Collonges la Rouge genoeg terrasjes waar de innerlijke mens goed aan zijn trekken kan komen. Waar ik altijd heel blij van word, zijn de restaurantjes met een terras dat niet direct aan de openbare weg ligt. Je loopt dan langs een muur waarachter zachte eetgeluiden te horen zijn. Soms gaan deze gepaard met de lekkerste geuren en als je voorbij bent gelopen en je werpt een blik naar achteren dan ontdek je net een inkijkje waar je de mensen achter de dampende schalen ziet genieten. Prachtig! En reken maar dat het de moeite waard is wat er op tafel staat. Het dorp ligt in een streek met een zeer goede keuken. Een hoofdrol speelt hier de gans, met het door de Fransen zo geliefde foie gras, dat je eigenlijk niet mag eten wegens de zeer

Hier en daar nog overblijfselen te zien van de muur die de priorij heeft beschermd

Het dorp staat vol met kleine kasteeltjes en torentjes.

Kaart van Collonges la Rouge

Collonges la Rouge is een behoorlijk dorp maar het is allemaal goed te belopen. Parkeren doe je op de parkeerplaats rechts boven aan de D38.

dieronvriendelijke productie, maar wat o zo lekker is. Eén keer per jaar dan maar en koop hem dan wel van bij een boerderij, daar leven de beestjes nog een redelijk leven.

Reuze ganzenbord
De rol die de gans in dit gebied speelt, komt erg leuk tot uiting bij La Grange aux Oies, een reusachtige versie van het spel ganzenbord tussen notenbomen.

Bij de ingang krijg je een dobbelsteen en wordt aan de hand van het spel de functie en geschiedenis van de gans in de streek uitgelegd. Het laatste vakje, nummer 63, bestaat uit een schuur waar heerlijke streekgerechten staan te wachten om te proeven. Erg leuk om met kinderen te doen. ≤

Scan de code met je telefoon om de parkeerplaats in Collonges la Rouge in maps te openen

La Roque-Gageac ****

Dorp langs de Dordogne

Wij bezochten dit mooie dorp aan de Dordogne in de nogal natte zomer van 2011. En ja, ook tijdens ons bezoek regende het behoorlijk. Vandaar ook de sombere foto's. Toch hebben we van dit Franse dorp, dat vlakbij Sarlat ligt, genoten.

Het parkeerterrein ligt even buiten het dorp en het formaat en de kwaliteit vertelt ons dat we te maken hebben met een populair dorp.

Het heeft dan ook een erg goede looks met de ligging tussen de rivier en de hoge rotsen is het net alsof je in een ansichkaart terecht bent gekomen. Voor de lezertjes die zijn geboren na 1995; een ansichkaart is een anologe instagrampost die je met de post opstuurde.

Jammer is dat tussen de rivier en het dorp een drukke weg loopt, waardoor het nogal onrustig is. Maar goed het dorp moet natuurlijk ook wel bereikbaar zijn met de auto. De verticale verschillen in het dorp maakt het minder geschikt voor toeristen met een slechte conditie of die slecht ter been zijn. Je ontkomt niet aan een stevige klim bij een bezoek.

Uitzicht
Eenmaal boven, kan je genieten van een prachtig uitzicht over de rivier en de rustige straatjes met de nodige toeristenwinkeltjes. Door de regen was het tijdens ons bezoek niet druk, maar de hele inrichting van het dorp wijst erop dat hier veel toeristen komen.

Dit heeft natuurlijk ook te maken met de ligging van het dorp midden in de Dordogne. Hier zijn gewoon veel toeristen en vooral Nederlanders en Engelsen zijn dol op dit gebied.

La Roque-Gageac

– Uitzicht op rivier
– Tuinen
– Kasteel

Lekker wandelen kan je door de exotische tuin waar het ook bij warm weer goed toeven want er is veel schaduw. Dat was voor ons dus niet het geval dus we hebben daar niet veel tijd doorgebracht.

Niet ver ligt de kerk van het dorp en daar hadden wij toch een bijzondere ervaring. Het begon al toen wij de kerk naderden en een bijzonder maar enigsinds klagend geluid ons verwelkomde.

Eenmaal binnen in de kerk bleek was er een mevrouw aan het oefenen voor een avondconcert op een zingende zaag. Toch een vreemde maar toch erg leuke gewaarwording.

Vanaf het water
Een paar dagen later kwamen we met een kano nog voorbij La Roque-Gageac. Een kanotocht over de Dordogne is druk, heel druk. Je vaart in een soort van langgerekt flottielje met andere toeristen.

De bestuurders van de kano's zijn van een

Kaart van La Roque-Gageac

Op de kaart is duidelijk dat het dorp langs de rotsen en de rivier is gebouwd.

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats achter het kasteel te navigeren

twijfelachtige soort, waardoor je er soms lol en soms last van hebt. Halverwege volgt er een discussie met het nageslacht of we de foto moeten kopen die ze van je maken.
In dit geval zijn we niet gezwicht voor de emotionele druk, ondanks een tactisch ingezette huilbui van mijn dochter. Sportief gezien is over de Dordogne varen echt een uitdaging, daar kan je je dus ook niet op focussen.

Maar het uitzicht op het landschap maakt heel erg veel goed en ik zou daarom iedereen het aanraden om zo de rivier te verkennen. Zorg er wel dat je voldoende eten en drinken bij je hebt want het is best een stukje varen. Bovendien is er niets mooier dan lekker aan een oever aan te leggen en te picknicken met een stokbrood, wat kaas en een stuk paté. Of iets anders wat je lekker vindt. ≤

Domme °°°

Mooi dorp met kerk, kasteel en grot

Het dorp Domme ligt mooi langs de rivier de Dordogne in het zuidwesten van Frankrijk. Het meest opvallende is de grot die letterlijk onder het dorp ligt. De ingang van de grot ligt midden op de marktplein.

Maar ook de kerk, het kasteel en de prachtige omgeving met veel meer mooie dorpen in de buurt zijn een bezoek waard. De streek staat tevens bekend om de uitstekend keuken, dus ook de innerlijke mens hoeft zich hier niet te vervelen.

Domme

- Grot
- Kerk
- Uitzicht

In de stromende juliregen bezochten we Domme. Niet echt weer om te genieten van één van de mooiste dorpen van Frankrijk, maar je moet toch wat met slecht weer tijdens de vakantie. Het dorp is niet moeilijk te vinden, wel moeilijk was de tocht naar een parkeerplaats. Het parcours leidt je door smalle straatjes waar je uiteindelijk op een plein een plaatsje voor de auto vindt.

Domme is zo'n typisch mooi dorp in de Perigord, zoals je veel mooie dorpen vindt in deze streek van Frankrijk. Mooie huizen van natuursteen en een prachtig uitzicht op de Dordogne. Zo hoort het!

De centrale plek van het dorp is natuurlijk een plein waar hier niet de kerk, die een beetje aan de zijkant van het plein staat, maar een gebouw die toegang tot een grot herbergt de hoofdrol speelt. Hier zie duidelijk dat we met een bastide dorp te maken hebben. Deze dorpen zijn in de dertiende en veertiende eeuw in het zuidwesten van Frankrijk gesticht en in één generatie opgebouwd volgens een strak stratenpatroon. In Domme is dit echter niet helemaal zo strak zoals bijvoorbeeld in Monpazier en Villerèal want het dorp ligt op een rots boven de rivier. Hierdoor moesten de planners het patroon een beetje aanpassen en dat is goed gelukt.

Grot

Om de nattigheid te ontwijken besloten we al snel de grot te bezoeken. De ingang daarvan ligt midden op het plein, tussen de geparkeerde auto's in. We hadden het geluk dat we direct mee konden met een kleine groep en liepen na drie minuten al de trappen af.

De grot zelf is de moeite waard, niet groot maar wel mooi met veel stalagmieten en -tieten. De gids is charmant en spreekt ook Engels, al moet je haar daar zo nu en dan wel aan herinneren. Ach, Frans is ook goed natuurlijk. Leuk is het bordje aan het begin van de grot dat aangeeft dat onhandelbare kinderen niet welkom zijn.

Minder leuk maar wel echt Frans is dat bij de uitgang van de grot wel een lift is, maar dat deze het niet doet. Je moet dus zelf naar boven klimmen op de trappen. Zeker te doen, maar ik had wel wat te doen met de oude Engelse dame in de groep. Later zagen we haar door het dorpje lopen, ze heeft het dus gehaald!

Uitzicht

Het dorpje zelf is authentiek en heeft mooie uitkijkplekken over de Dordogne. Er is bij de uitgang van de grot een kleine speelplaats. Een perfecte plek om de kinderen te laten spelen en zelf lekker een stokbroodje met kaas te nuttigen. Deze haal je bij de bakker op het centrale plein, dus voordat je de grot in gaat.
Op het plein bevindt zich ook een museum, maar daar zijn we niet in geweest. De hoofdstraat begint ook vanaf het plein en barst van de winkeltjes met plaatselijke producten, toeristische prullaria en leuke kunstige objecten. Dat doet het altijd goed bij de Nederlandse toeristen en de plaatselijke bevolking pikt zo ook een graantje mee.

Tot slot heeft Domme natuurlijk een burcht.

Kaart van Domme

Aan het stratenpatroon zie je dat Domme een bastidedorp is.

Scan de code met je telefoon om naar de grote parkeerplaats aan de rechterkant te navigeren

Best een mooie, die al half tot een ruïne vervallen is. Wie een nieuw kasteel wil zien moet maar naar de Efteling. Het kasteel is wel compleet met een gevang waar de Tempelier ridders hun namen in de muren hebben gekrast. Dat geeft het geheel toch een historische dimensie. ≤

Belvès ***

Grotwoningen, een oude markthal en een Pauselijke inwoners

Belvès is gebouwd op een kalkrots boven de riviertje Nauze en ligt niet ver van de bekende stad Sarlat. Eén van de pronkstukken van het dorp is de markthal uit de vijftiende eeuw met 23 eikenhouten palen waaronder iedere zaterdag nog altijd markt wordt gehouden. Onder het marktplein zijn holwoningen die meer dan 2.000 jaar geleden al bewoond werden.

De geschiedenis van Belvès begint waarschijnlijk ongeveer 300 jaar voor onze jaartelling toen een Keltische stam deze mooie plek uitkoos om zich te vestigen. En dat is geen slechte keuze gezien het aangename klimaat, de vruchtbare grond en de goed verdedigbare positie. De naam van deze stam, Bellovaci, zou de naam van het dorp hebben gegeven.

Belvès

- Oude markthal
- Straatjes centrum
- Grotwoningen

Maar er zijn meer theorieën. Volgens sommige is het afgeleid van het Occtiaans bèl ves dat mooi uitzicht betekent, terwijl andere beweren dat het te maken heeft met de woorden bel en vez; Occitiaans voor mooi moeras. Hoe dan ook het mag duidelijk zijn dat dit een mooie plek is.

Romeinse tijd

De Romeinen die in de eerste eeuw Gallië veroverden, zagen onmiddellijk de strategische waarde en vestigden hier een legerplaats. Dit gaf het dorp veiligheid maar bovenal welvaart en een goede infrastructuur. De militaren moesten immers worden bevoorraad en de aansluiting op het netwerk van wegen was goed voor de handel. Helaas is van deze periode niet veel meer terug te vinden in het huidige dorp.

In de Middeleeuwen bleef Bèlves dankzij de strategische ligging een belangrijke nederzetting. Merovingers, Franken en Vikingen brachten allemaal een bezoek aan het dorp waarbij niet iedereen de boel helemaal achter lieten zoals ze het hadden aangetroffen.

In de elfde eeuw werd er een abdij gebouwd die volgens een legende werd beschermd door zeven edellieden die allemaal een toren lieten bouwen. Het dorp verdiende hierdoor zijn bijnaam ‘De stad met de zeven torens’. Hoewel het nu als een dorp door het leven gaat, was het in die tijd een stad. Deze status is nu nog terug te vinden in het feit dat het dorp de hoofdstad is van het Kanton.

Honderdjarige Oorlog

De late middeleeuwen was een tijd van vallen en opstaan voor Bèlves. In de Honderdjarige oorlog tussen Engeland en Frankrijk lag het vaak in de frontlinie en was het dorp meer dan eens het toneel van dood en destructie. Toen ook nog eens de Pest voorbij kwam was de bevolking zo uitgedund dat meer dan een derde van de huizen niet meer bewoond werden.

Toch kende het ook periodes van rust en welvaart bijvoorbeeld toen Clemens V, die zich als paus in Avignon vestigde, zich opwierp als beschermheer. Deze relatie met de heilige stoel is nog goed te zien in het dorp

De oude markthal wordt nog wekelijks gebruikt voor een markt.

waar je vaak afbeeldingen en beeldhouwwerk met sleutels en de driedubbele kroon tegenkomt. Ook de plaatselijke ondernemers kiezen vaak een naam die verwijst naar deze paus. Kennelijk verkoopt zo’n heilige naam nog altijd goed.

Na de Honderdjarige Oorlog kent de streek rondom de Dordogne een lange tijd van welvaart waarin de lokale edelen grote kastelen lieten bouwen in Renaissance stijl. Deze bouwgolf ging voor een groot deel voorbij aan Bèlves maar in de directe omgeving is het kasteel van Biron hier een goed voorbeeld van. Evengoed kent het dorp een aantal huizen met Renaissance kenmerken.

Tijdens de godsdienstoorlogen ligt het dorp wederom in het oorlogsgebied en dat laat diepe sporen na. Mede door de hoge belastingen die de koning na deze burgeroorlog heft verarmt de streek en komen de boeren in opstand. Hoewel in het begin succesvol wordt deze boerenopstand (jacquerie) twee keer bloedig neergeslagen.

Bij ons eerste bezoek aan Bèlves regende het pijpenstelen. Dit overkomt ons wel meer in Frankrijk en de Dordogne staat ook bekend om zijn regen. Dit heeft te maken met het Centraal Massief waar de wolken die vanaf de oceaan komen aanwaaien overheen moeten. Maar het kan er zeker ook warm zijn. De regen joeg ons direct een brasserie in waar we besloten de bui af te wachten.

Oude grotwoningen

Hier kwamen we er achter dat de grotwoningen onder het marktplein, een perfecte attractie tijdens dit weer, die dag gesloten waren. Resultaat was dat we na dik anderhalf uur wachten wij uiteindelijk rennend terugkeerden bij de auto. Het was al laat en er moesten nog boodschappen worden gedaan en zo.

Een paar jaar later hadden we met het weer meer geluk. Het land zuchtte onder de warme zomerzon maar in het dorp was het verrassend koel. Dankzij de hoge huizen en de

Kaart van Belvès

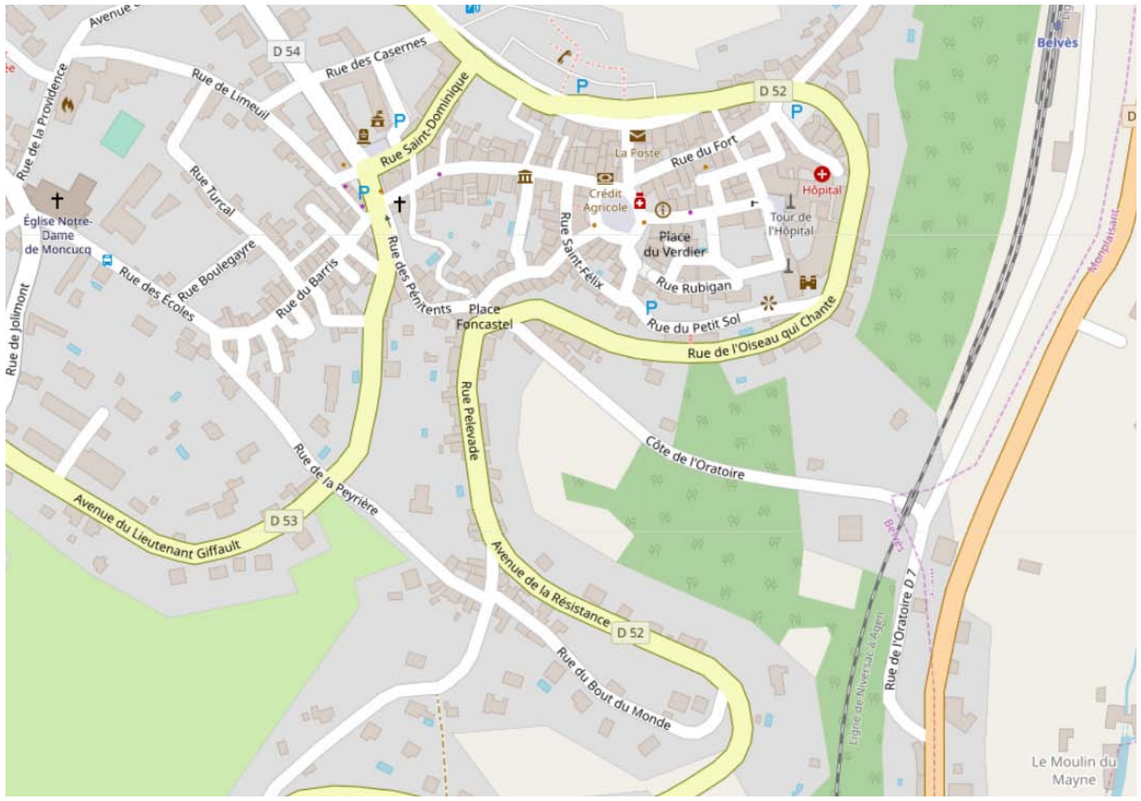

Belvès ligt boven een vallei en heeft een gezellig leuk centrum.

nauwe straatjes was er voldoende schaduw. Minder geluk hadden we bij de grotwoningen want die waren wederom gesloten het waarom was niet helemaal duidelijk maar er was geen gids meer om ons de ondergrondse woningen te laten zien. Als we nog eens in de buurt zijn doen we zeker een nieuwe poging.

Leuk centrum

Toch hebben we ons uitstekend vermaakt. Belvès heeft een leuke binnenstad waar op de meeste plekken geen auto's rijden. Wij parkeerden onze auto bij de Mairie waarvan de toren ooit behoorde bij een klooster. Vanaf hier loop je zo in de rue Jacques Manchotte, de hoofdstraat, in. In het hoogseizoen is het hier gezellig druk maar ik heb wel foto's gezien van het najaar dat het hier een redelijke dode boel is.

Aan het einde van de straat sta je ineens op het pleintje met die prachtige markthal uit de vijftiende eeuw. Op één van de zuilen is nog

Scan de code met je telefoon om naar de grote parkeerplaats bij de Mairie te navigeren.

een ijzeren ring te vinden waaraan criminelen werden vastgeketend. Dat zijn altijd mooie details uit het verleden.

De kerk uit dezelfde periode is ook de moeite waard. Maar geniet vooral van een wandeling door de straatjes in het oude centrum en bewonder de prachtige huizen.

Het is een prachtig labyrinth waar je heerlijk kan verdwalen. Zo liep ik tegen een prachtig huis aan met gevelstenen met een pauselijk wapen. Mijn kennis van wapens is helaas te klein om te herkennen welke paus het hier betrof maar ik had het idee dat het wel eens Clemens V zou kunnen zijn. Bij nadere bestudering thuis bleek dit inderdaad het geval te zijn.

Het Office du Toerisme is te vinden in gebouw aan het plein met één van de zeven torens waar het dorp beroemd om is. Het is een mooi plein maar het is jammer dat hier wel auto's mogen komen waardoor het verkeer hier dominant aanwezig was.

Dorpsfeest

Toen wij op het plein liepen was er nog iets wat nog meer aandacht trok. De plaatselijke slager was namelijk druk bezig om enorme hammen te roosteren. Nu is dat natuurlijk een activiteit dat slagers wel meer doen maar dit keer werden de hammen gegaard op het plein boven enorme barbecues. Het zag er zeer smakelijk uit en rook bovendien nog beter. Het vlees stond alvast te garen voor het feest dat die zondag gevierd zou worden.

Helaas voor ons was het gerecht nog niet klaar maar we hadden er wel stevige trek van gekregen. Gelukkig zijn er in het dorp voldoende mogelijkheden om iets te eten en dat hebben we dan ook maar gedaan.

Ben in toevallig in augustus in de buurt dan zijn er tal van activiteiten en feesten in Bèlves. Op de eerste zondag is er een middeleeuws festival. Op vijftien augustus wordt er een vliegfestival georganiseerd op het plaatselijke vliegveld en dat is altijd leuk met kinderen. ≤

De oude toren van het gemeentehuis was ooit onderdeeel van een klooster.

Autoire ****

Mooi rustig dorp met een waterval

Het dorp Autoire ligt in het westen in Frankrijk in de buurt van de rivieren de Lot en de Dordogne. Het heeft alles wat je van een Frans dorp mag verwachten; mooie huizen, een kerkje, een restaurantje en een monument voor de gesneuvelde soldaten uit de Eerste Wereldoorlog.

Autoire heeft echter veel meer te bieden. Het ligt prachtig tussen de rotsen en heeft bovendien een prachtige waterval. Het is even lopen vanuit het dorp, maar het is de moeite waard!

Wij zijn twee keer in Autoire geweest, beide keren in de eerste week van mei. De eerste keer was niet echt een succes. Dat had vooral met het weer te maken want het regende behoorlijk, was het rond het vriespunt en hebben wij het dorp niet goed bekeken.

Het enige restaurant in het dorp dat open was, bleek iets te chique en te leeg voor drie kleine kinderen. Het was gewoon te koud voor een wandeling en zijn we maar de grot van Padirac gaan bezoeken waar het binnen aangenaam warm was.

De tweede keer was echter het prachtig weer en dat zorgde er voor dat ons het prima hebben vermaakt. . We hebben heerlijk gewandeld in het dorp en de omgeving.

Het dorp ligt vlak bij de Lot, een geliefde streek bij Nederlandse en Britse vakantiegangers. Maar ondanks dat het dorp een 'Plus Beaux Village' is, is het er niet druk. In mei tenminste, het kan anders zijn in de zomer, maar ik heb het idee dat het niet heel erg toeristisch is.

Dat is natuurlijk prima, want zo kan je beter van het dorp genieten. Hierdoor heb je het idee dat jij het dorpje zelf hebt gevonden, zodat je het in je gedachten kunt claimen. Dat is natuurlijk onzin, maar wel een leuk gevoel.

Zeven kastelen
In het dorp bevinden zich maar liefst zeven kasteeltjes, een kerk, een fontein en veel huizen van het type vakwerk. De kerk is een typisch voorbeeld van Romaanse architectuur die je wel meer in de Quercy tegenkomt. Een kloeke vierkante toren met een stevige kerk ernaast.

De geschiedenis van Autoire gaat terug naar de elfde eeuw. Tijdens de Honderdjarige Oorlog was de streek het toneel van veel gevechten en ook dit dorp ontkwam hier uiteindelijk niet aan. Het werd verwoest door de Engelsen. Ook tijdens de godsdienstoorlogen in de zestiende eeuw werd Autoire niet gespaard.

De zeven kastelen zijn de getuigen van een ander verhaal. Autoire was namelijk zeer geliefd als zomerverblijf voor de rijken uit het nabij gelegen Saint-Céré. Gezien de ligging van het dorpje aan de rand van een keteldal in een mooie vallei, is dat ook niet zo vreemd.

Autoire komt in de negentiende eeuw nogmaals in de geschiedenisboeken terecht omdat de Franse Generaal die de slag om Malakoff tijdens de Krimoorlog won, in dit dorpje werd geboren. Het schijnt dat de familie nog altijd in één van de kastelen woont.

Malakoff
Naast het kerkje vind je een fijn restaurant met een goed terras en een prachtig uitzicht. Een prima plek om je na een stevige wandeling aan de rosé te laven.

Je kan hier ook Malakoff bestellen; een zoete lekkernij die genoemd is naar de veldslag. Het verhaal gaat dat de kok van de generaal dit gerecht voor het eerst tijdens de Krimoorlog heeft gemaakt. Of dit allemaal waar is vlat te betwijfelen maar het is wel een mooi verhaal voor een lokaal taartje. En lekker!

Waterval
Eén van de attracties die Autoire het bezoeken waard maakt, is de hoge waterval. Deze bevindt zich niet in het dorp maar net ten zuiden daarvan. Er zijn twee manieren om deze waterval te bezoeken, beide zijn niet aan te raden voor mensen die slecht ter been zijn of met kleine kinderen (jonger dan 4 jaar).

De hoge waterval ligt even te zuiden van het dorp

Als je niet al te veel tijd hebt, kan je het beste het pad boven de waterval volgen. Daarvoor rij je met de auto het dorp uit in zuidelijke richting. Na een kilometer kom je dan in een kloof en is er aan de linkerkant een parkeerplaats. Deze is een beetje verstopt achter een hoge rots, dus rij niet te hard anders mis je hem en moet je keren. Het wandelpad begint aan de overkant van de weg.

Autoire

– Waterval
– Pleintje bij kerk
– Wandeling naar waterval

Eén van de zeven kastelen in het dorp.

Kaart van Autoire

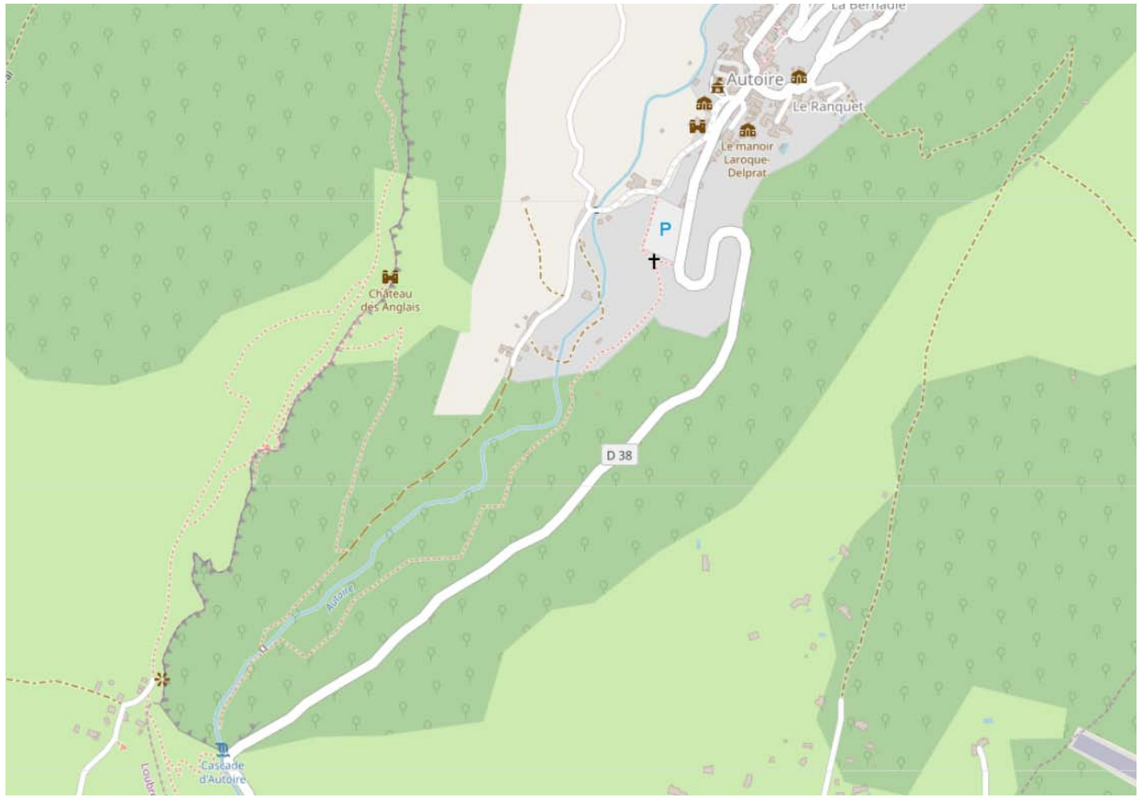

Autoire ligt in een keteldal dat ooit door een gletsjer is gemaakt. De waterval ligt helemaal aan het begin van het dal. Op de kaart aan de onderkant.

Het tweede gedeelte van het pad is behoorlijk stijl en leidt naar een plateau met een schitterend uitzicht over het dorp en het keteldal. Het is even klimmen, maar het uitzicht is de moeite waard.

Als je meer tijd hebt, dan is het wandelpad vanuit het dorp ook de moeite waard. Ook hier geldt dat het laatste stuk behoorlijk klauteren is en dus niet geschikt voor mensen die slecht ter been zijn of met zeer jonge kinderen.

Hou er ook rekening mee dat je door het vallende water behoorlijk nat kan worden, wat bij mooi weer natuurlijk niet erg is. Neem vanaf de zuidelijke parkeerplaats de weg langs het kasteeltje waarna je het bos in wandelt. Je loopt nu naast een aangenaam beekje en die volg je totdat je de waterval tegenkomt. Het laatste stukje kan wel behoorlijk glibberig zijn door regen die wordt veroorzaakt door de waterval.

Scan de code met je telefoon om naar de grote parkeerplaats net ten zuiden van het dorp te navigeren

Een mooie tocht en na afloop kan je met een gerust hart op het terras een versnapering nuttigen. ≤

De waterval wordt bereikt na een aangename wandeling.

Loubressac ***

Versterkt dorp van natuursteen

Het kleine dorpje Loubressac ligt op een rots boven de vallei van de Dordogne in de regio Midi-Pyrénées. Het dorpje heeft een kasteel, een mooie kerk en is nog niet zo druk met toeristen zodat je hier nog de rustige sfeer van de Quercy kan beleven met een adembenemend uitzicht op het dal van de Dordogne.

Loubressac

– Straatjes
– Uitzicht
– Kerkje

Loubressac heeft een zeer lange geschiedenis, het is zelfs niet helemaal duidelijk hoe lang. Wel is het duidelijk dat voor de Romeinen het gebied al werd bewoond. Na de komst van de mannen uit Rome werd de nederzetting Luperciacum gedoopt. Duidelijk is wel dat het dorp zich toen op een andere plek bevond dan nu, namelijk onderaan de rots waarop het zich nu bevindt.

De verhuizing naar boven vond plaats in de veertiende eeuw. Frankrijk werd toen geteisterd door de Honderdjarige oorlog met Engeland en de streek rond Loubressac ligt lag midden in de frontlijn. Om zich te beschermen tegen de plunderende soldaten werd er op de rots boven het dorp een vesting gebouwd waar als snel de hele bevolking een veilig heenkomen zocht.

Dal van de Dordogne en Bave

Een triest verhaal natuurlijk maar Loubressac ligt nu wel erg mooi en heb je vanuit het dorp een prachtig uitzicht op het dal van de Dordogne vlakbij de plek waar de Bave uitmondt. Het landschap rondom de rivier is niet zo ruw als verder stroomafwaarts, het is hier allemaal evenwichtiger en rustiger. Saai is het allerminst want bij mooi weer zie je aan de ene kant de torens de kastelen van Castelnau en Montal liggen en aan de andere kant die van het stadje Saint-Céré met daarachter de uitlopers van het Central Massif. Al met al een zeer fraai plaatje natuurlijk.

De vesting in Loubressac zelf is nog altijd te herkennen en staat fier op de punt van een rots dat over het dal uitkijkt. Niet meer als militair bolwerk want het kreeg in de zeventiende eeuw een flinke opknapbeurt waarbij het de woning werd, Het prachtige landhuis is vandaag helaas niet voor het publiek toegankelijk. Dat mag de pret natuurlijk niet drukken want het dorp barst van de mooie huizen en straatjes. Deze zijn toegankelijk via een grote poort waarachter de intimiteit van een vestingstadje voelbaar is.

Natuursteen

De huizen en gebouwen van Loubressac zijn gebouwd van licht natuursteen waardoor het karakter van het dorp licht en open is. Wij bezochten Loubressac eind april en dan is het dorp nog niet helemaal wakker uit zijn winterslaap. De straatjes waren uitgestorven, lang niet alle winkels waren open en de bewoners keken ons met een verbaasde blik aan.

Op een pleintje kwamen we een groepje Amerikanen tegen die ons voor Fransen

Kaart van Loubressac

Het oude gedeelte van het dorp is te herkennen aan de ronde vorm.

hielden en bovendien verantwoordelijk voor het feit dat ze geen restaurant konden vinden om hun honger te stillen. Ze bleken die nacht in Frankrijk te zijn aangekomen en voor het laatst in het vliegtuig te hebben gegeten. Terwijl ik aan het uitleggen was dat Amsterdam niet in Frankrijk ligt ging op het pleintje een klein café open waarna de Amerikanen met zich op de lunchkaart stortten.

Een bezoek aan een Frans dorpje is natuurlijk niet compleet zonder een bezoek aan de plaatstelijke kerk. Het exemplaar van Loubressac is de moeite waard om te bekijken. Het is gebouwd in de veertiende eeuw en twee eeuwen later nog eens vergroot. Het is opgetrokken in de Romaanse stijl zoals zoveel kerken in de Quercy. Binnen is met name het koor indrukwekkend met zijn blauwe plafond.

Eten en drinken

De streek rond de Dordogne is bekend om zijn fijne keuken en hoewel wij in Loubressac niet hebben gegeten, denk ik dat je hier

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats linksonder op de kaart te navigeren

heerlijk kan eten. Saffraan en truffels zijn hier de plaatselijke delicatesse en dat is natuurlijk geen straf.
Het dorp ligt perfect als uitvalsbasis om de interessante omgeving te verkennen. Bij de VVV (alleen open in de zomer) zijn meerdere wandeltochten te krijgen, onder andere naar het mooie rustige Autoire, dat hier om de hoek ligt. ≤

Carennac ***

Gezelllig gelegen boven de rivier

Carennac ligt als een plaatje hoog boven de rechteroever van de Dordogne aan de rand van de Haut-Quercy. Bij het bezoeken van dit dorp begrijp je direct waarom deze streek zo geliefd is bij toeristen. Carennac heeft alles om het plaatje compleet te maken: een kasteel, een kerk, een klooster, schilderachtige straatjes en een prachtig uitzicht op de Dordogne.

Wij bezochten Carennac begin mei in een aarzelend zonnetje. Het toeristenseizoen was nog duidelijk in de opstartfase. De obers bewaakten met een dromerige blik de terrassen waar enkele dagjesmensen twijfelend aanschoven en noisette bestelden.

Carennac

- Kasteel
- Kloosterhof
- Uitzicht rivier

Het dorp was dus nog heerlijk rustig, waardoor we het goed konden bekijken en ervan genieten. Ik kan het iedereen aanraden om rond deze tijd de Dordogne te bezoeken.

Klooster

Carennac is ontstaan in de elfde eeuw rondom een priorij van de orde van Cluny, die nog steeds, tegen een klein bedrag, te bezoeken is. Helaas is het gebouw niet helemaal ongeschonden uit de geschiedenis gekomen. Tijdens de honderdjarige oorlog was deze streek lang het strijdtoneel en ook Carennac

In het voorjaar is de Dordogne nog niet zo druk

is niet aan het geweld ontsnapt. Het klooster werd voor een groot deel verwoest en na deze strijd in de vijftiende eeuw herbouwd en uitgebreid.

Maar daarmee was de ellende nog niet voorbij want vier eeuwen later moest het klooster het ook tijdens de Franse Revolutie ontgelden en raakte zwaar beschadigd.

Toch maakt met name het kloosterhof het dorp de moeite waard om te bezoeken. In de kapittelzaal is nog een mooie grafligging van Jezus te zien waar de emotie van de hoofdrolspelers vanaf spat. Zeker even gaan kijken daar dus.

Kerk Saint Pierre

Naast het klooster herbergt Carennac het mooie Romaanse kerkje Saint Pierre uit de elfde eeuw. Kijk voordat je naar binnen gaat even omhoog, want boven de deur bevindt zich een prachtig timpaan uit de twaalfde eeuw. Het stelt een twaalfde-eeuwse kijk op de eindtijd voor, waarbij Jezus met de bijbel in zijn hand als koning wordt afgebeeld.

In het midden van de timpaan zit Jezus op zijn troon met daar omheen de evangelisten en de apostelen.

Kaart van Carennac

Kaart: openstreetmaps.org, CC-BY-SA

Carennac ligt aan de Dordogne die hier lekker breed is.

De huizen in Carennac zijn opgetrokken uit amberkleurig natuursteen en dat geeft het dorp een aangename sfeer. Ook het Château des Doyens is gebouwd met deze steen. Hier vind je een museum over de omgeving. Door gebrek aan tijd hebben wij het niet bezocht maar zo'n plaatselijk museum is in Frankrijk altijd aardig.

Een andere attractie die wij hebben gemist, zijn de kano's. Aan het oostkant van het dorp ligt een startpunt en in de zomer is dit natuurlijk een uitstekend vermaak op het water. ≤

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats P2 te navigeren

Turenne ***

Unieke combinatie van burcht met omgeving

Turenne is een bijzonder dorp in de streek Corrèze in de buurt van de Dordogne. Het dorp is gebouwd op een berg waar een machtige ruïne staat. Deze was ooit van militaire waarde maar nu is het een leuke attractie voor toeristen. Daarnaast is een aardig kerkje waar vooral het interieur interessant is.

Turenne

- Kasteel
- Kloosterhof
- Uitzicht rivier

Wij bezochten Turenne in begin mei en het was prachtig weer. De lente was net doorgebroken in Perigord en we konden na een korte wandeling rondom het kasteel genieten van een heerlijk zonnetje.

Turenne ligt op, of eigenlijk rondom, een 320 meter hoge heuvel precies tussen de Perigord, de Limousin, de Quercy en de Auvergne. Je kan dus spreken van een goede strategische ligging en bovenop de heuvel is dan ook een kasteel gebouwd die als onneembaar in de boeken staat. Helaas is het kasteel onder Lodewijk XV vernield maar er staan nog twee torens en er is een mooie Franse tuin.

Henri de La Tour

De beroemdste bewoner van het kasteel van Turenne was ongetwijfeld Henri de La Tour d'Auvergne. Wie heel goed heeft opgelet tijdens de geschiedenisles weet dat deze edelman een sterke link met Nederland heeft. Dat begon al tijdens zijn geboorte want hij is de kleinzoon van Willem de Zwijger. Nu wat onze vader der vaderland vooral ook vader en had wel meer kleinkinderen maar Henri was het ook officieel. Zijn moeder was Elisabeth van Nassau en een dochter van de vader des vaderlands.

Henri, een bekwaam militair, was toch meer Fransman dan Hollander. Hoewel hij zijn militaire loopbaan begon in dienst van de Republiek, trad hij in 1630 in dienst van het Frankrijk van Lodewijk XIV.

De Zonnekoning had niet veel op met het steenrijke landje. Naast de rijkdom waren ook de vrijheden in de Republiek een reden om voortdurend ruzie met de Republiek te zoeken. In 1672 was het zover, de Fransen vielen de Nederlanden binnen en het was Henri Turenne die het brein was achter deze invasie. Het pakte aanvankelijk zeer goed uitpakte voor de Fransen. Door slim optreden kon Willem II Holland toch nog uit handen houden van de Zonnekoning.

Mooi kerkje

Terug naar het dorpje. Zoals ik al eerder schreef bezochten wij Turenne op een mooie zonnige dag in mei. De natuur genoot van de warmte van de voorjaarszon en verwende ons met prachtige kleuren en geuren van de bloesem.

Turenne lag er op zijn mooist bij maar niemand had het door. Iedereen was weg en het dorp was compleet uitgestorven. Helaas

Kaart van Turenne

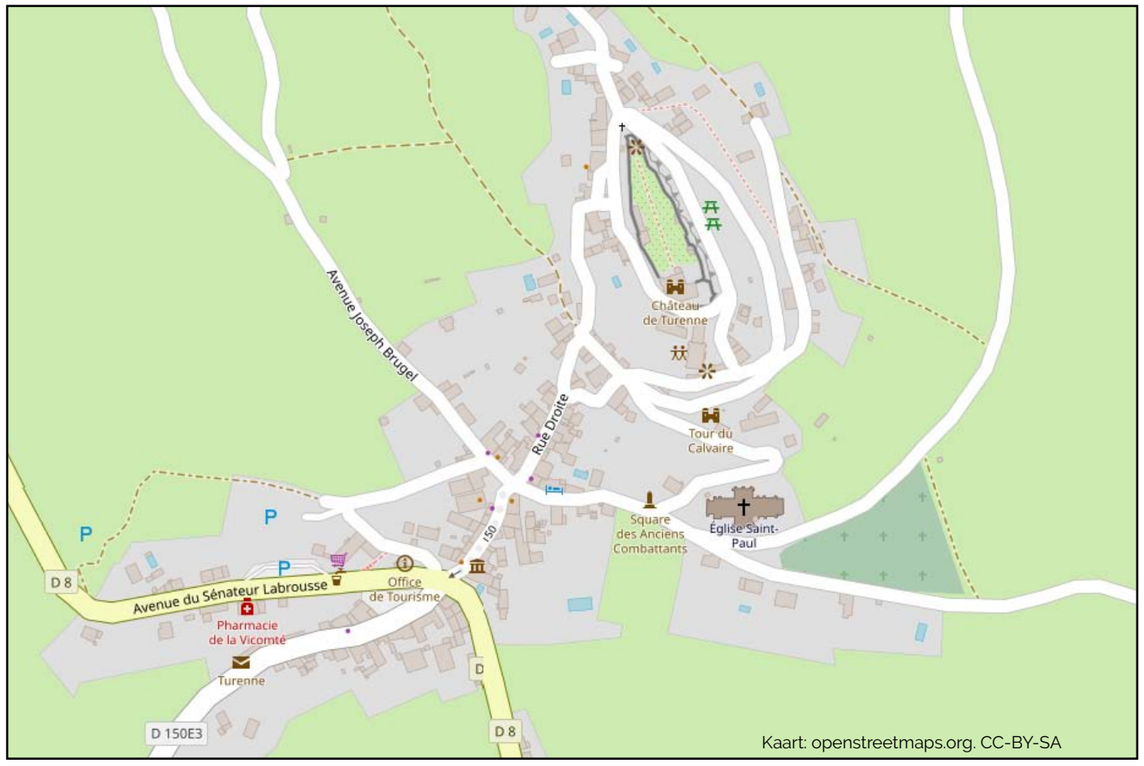

Parkeren doe je beneden in het dorp waarna je naar de bircht loopt.

was het kasteel dicht. Dat was wel jammer, want vanaf de hoge torens moet het uitzicht op de omgeving geweldig zijn. Daarbij kan je in de prachtige tuin ook redelijk goed eten terwijl je van het uitzicht geniet; een ideale vakantiemiddag!

Gelukkig was de kerk wel open en we troffen er een enthousiaste koster. Met veel elan vertelde hij de geschiedenis van het dorpje en de kerk in het bijzonder. Het is een flinke kerk voor zo'n dorp en vooral de binnenkant is het bekijken waard.

De kerk ademt een prettige atmosfeer en er hangen interessante schilderijen. De koster had er een heel verhaal over, maar ik weet niet meer precies wat hij vertelde omdat hij nogal snel praatte. Fransen hebben toch de neiging om snel te gaan praten wanneer je ze het idee geeft dat je iets van de taal snapt.

Wat ik nog wel weet, is dat hij bijzonder trots was op één van de gebrandschilderde ramen. We hebben er een foto van genomen.

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats P2 te navigeren

Duidelijk was wel dat het dorpje in het verleden belangrijk was.

De kerk staat zo'n beetje halverwege tussen het kasteel en het dorp. De huizen in Turenne zijn van het bekende type vakwerk. Deze staan in schilderachtige straatjes die worden aangevuld met hier en daar een poort. Het hele dorp vormt een prachtige combinatie met de omgeving. ≤

Pujols

De intieme kleine wereld van een vestingsdorp

Pujols ligt op een berg boven de Lot, met een prachtig uitzicht op de stad Villeneuve-sur-Lot dat drie kilometer verder ligt. De ingang van het dorp is een poort en verraadt de militaire functie die het mooie Franse dorp in het verleden had.

Pujols heeft een lange geschiedenis die teruggaat tot de Romeinse tijd. Op de plek waar nu het dorp ligt, bouwden de Romeinen al een fort. Een begrijpelijke keuze want het dorpje ligt bovenop een steile heuvel waar je de hele Lot vallei kan overzien, strategisch dus dik in orde.

Pujols

– Poort
– Kerkjes
– Uitzicht vanaf het kerkhof

Echt heftig werd het pas in de twaalfde eeuw toen Pujols een bolwerk van de Katharen was. Deze ketters bewandelden een zijweg van het christelijk geloof en dat beviel de Paus in Rome slecht.

Katharen
Eerst stuurde de kerkvorst een contingent monniken om de mensen in het zuiden van Frankrijk op andere gedachten te brengen. Maar toen dat niet hielp werd er uiteindelijk opgeroepen tot een kruistocht. De adel in het noorden van Frankrijk had op dat moment toch niets te doen en besloot aan de oproep van de Heilige Stoel gehoor te geven. Het resultaat was een orgie van geweld en veel buit voor de noordelijke ridders.

Pujols lag midden in de frontlinie van deze oorlog en werd belegerd door de kruisridders om vervolgens geplunderd te worden. Door de strategische ligging werd de burcht in de dertiende eeuw hersteld en overleefde het de Honderdjarige Oorlog tegen Engeland. Veel huizen in het dorp stammen nog uit die tijd.

De ingang van het dorp ligt echt fenomenaal boven op de berg waardoor je een prachtig uitzicht hebt over het dal. Hoewel er een weg loopt besloten wij daar te picknicken en van het uitzicht te genieten. Als je niet langs de weg wilt zitten en je het uitzicht wel gezien hebt, zijn er in het dorp zelf ook genoeg plekjes om van je stokbroodje te genieten.

Sinterklaas
De vijftiende eeuwse poort is tevens de klokkentoren van het kerkje dat er vlak naast staat. Het kerkje is opgedragen aan de ons welbekende Sint Nicolaas. Eenmaal door de poort proef je direct de sfeer van een ommuurde vesting; de intimiteit van een kleine wereld. Voor een oud dorp zijn de straatjes vrij breed en bebouwd met prachtige huizen.

De inwoners van het dorpje zijn zich hier ook van bewust en doen hun best om de straatjes goed te onderhouden en vol te zetten met bloemen. Dat komt de sfeer ten goede en het is heerlijk om door de kleine straatjes te slenteren.

Kerkje Saint Foy
Naast de kapel van Sinterklaas bij de entree van het dorp heeft Pujols nog een kerkje. Deze staat aan de andere kant van de berg. Het voormalig kerkhof is openbaar. Dit is een charmante plek met lavendel en een prachtig uitzicht over het dal achter het dorpje. Het kerkje zelf is opgedragen aan de heilige Foy, die we kennen uit Conques maar die oorspronkelijk uit deze omgeving kwam. Het wonderlijke verhaal van deze plaatselijke heilige vind je bij het artikel over Conques op dorpeninfrankrijk.nl.

De kerk is gebouwd in de zestiende eeuw en heeft binnen mooie fresco's uit die tijd. Helaas was het kerkje niet open toen wij het dorpje bezochten. De groene gids leert ons dat het pas na drie uur 's middags zijn deuren opent voor het publiek.

Van de voormalige vesting zijn nog een aantal zaken terug te vinden in het dorp. De meest opvallende is het kasteel dat zich aan de oostkant bevindt. Tevens zijn er nog resten van de oude muur te ontdekken, waarvan een vervallen poort het mooist is. Helaas is het kasteel niet te bezichtigen maar dat mag de pret niet drukken.

De vervallen poort is het mooiste wat er nog van het kasteel te vinden is

Markt
Op zondagochtend is het markt in Pujols en dat is altijd een leuk moment om zo'n 'Plus Beaux Village' te bezoeken. Bij ons bezoek waren de dorpelingen druk met een soort van kunstmarkt. Het zal je ook niet verbazen dat ook in Pujols de nodige kunstenaars wonen die op hun waren aan het verkopen waren. De hele zomer is er trouwens wel

De inwoners doen hun best en zetten het dorp vol met bloemen

Kaart van Autoire

Pujols ligt op een bergkam even ten zuiden van Villeneuve-sur-Lot.

iets te doen, van brocante tot een feest van de kleuren. Klinkt goed allemaal en ik krijg terwijl ik dit schrijf onmiddellijk zin om naar Frankrijk te gaan.

Ook voor het eten zit je wel goed in dit dorp. Pujols heeft verschillende restaurantjes en de streek staat bekend om zijn fruit, in het bijzonder pruimen. Die kan je in alle soorten en maten en op veel verschillende manieren in het dorp nuttigen. Bij een rondrit in de streek troffen we zelfs een pruimen-museum aan!

Op nog geen drie kilometer ligt Villeneuve-sur-Lot. Een voormalig vestingstad met een streng stratenpatroon en leuke pleintjes en straatjes. Fraai is ook het dorp Casseneuil langs de Lot. Eén van onze gidsen sprak over het 'Venetië aan de Lot'. Dat is een beetje overdreven maar het is een mooi dorp.

Omdat het plots hard begon te regenen

Scan de code met je telefoon om naar de grote parkeerplaats rechtsboven op de kaart te navigeren

nadat we Pujols hadden bezocht, zijn wij met de kinderen naar de grot van Lastournelles gegaan. Een mooie grot met een beetje verouderde entree inclusief vervallen midget-golf en andere roestige attracties in de speeltuin. Daar hou ik wel van. ≤

Uitzicht over Villeneuve-sur-Lot door de vijftiende eeuwe poort.

Frayssinet-Le-Gélat

Deze naam is niet toevallig gekozen: ons concept draagt de beeltenis van “Het Meisje ‘Met De Parel’, het schilderij van de Delftse kunstschilder Johannes Vermeer. Hiermee leggen wij de link naar onze ‘ roots ‘, onze geboorteplaats Delft.

Voor onze gasten leggen wij de link naar ‘Het pareltje‘: de luxe van onze Chambre d’Hôtes / B&B, gecombineerd met de unieke plek waar deze zich bevindt: temidden van prachtig natuurschoon en schilderachtige dorpjes.

Klik hier voor meer informatie

- Parkeren op eigen, afgesloten terrein.
- Eigen ingang, privé gewaarborgd.
- Gratis eigen Wi-Fi
- TV / DVD
- Air-cooler
- Mini-Bar

Les Cabanes de Rouffignac

Een heerlijke oase van rust in de een drukke streek langs de rivier de Dordogne. Het is dan ook een klein wonder dat Sandra en Guus hier een vakantiedomein hebben gebouwd dat nog heerlijk rustig is. Tijdens een verblijf in de zomer waan je je in het voor- of naseizoen maar ben je toch binnen 30 minuten bij toeristische attracties.

De ruimte, rust en de prachtige natuur van Les Cabanes de Rouffignac geven je onmiddellijk dat heerlijke Franse vakantiegevoel waar niets hoeft en alles mag.

Klik hier voor meer informatie

- Heerlijk rustig
- Zwembad
- Eigen 9-hole golfbaan

Petite Vallée

In het populaire gebied rondom de Dordogne rivier ligt tussen de heuvels het domein van Joop en Lia van Wijk. In de luwte van de toeristische hoofdstroom beheert het paar een heerlijk paradijsje met drie gîtes en een minicamping.

Het eerste wat je opvalt als je ‘Petite Vallée’ bezoekt is de ruimte van het vakantiepark en dat is ideaal voor gezinnetjes. Er is keuze uit vier prachtige gîtes, elk met hun eigen karakter.

Klik hier voor meer informatie

- Drie gites
- Luxe Safari/lodge-tent
- Zwembad

Maison de la Couronne

s Ochtends genieten van de rust en de natuur en ‘s middags lekker slenteren op de markt van één van de prachtige dorpen in de buurt. Dat is precies wat Maison de la Couronne te bieden heeft.

Op het kleinschalige complex zijn naast twee ruime gîtes en een klein chalet ook een villa te vinden. Het complex is geschikt voor grote families en gezelschappen en wordt tevens gebruikt voor workshops en andere activiteiten. Dit allemaal ligt verscholen in een prachtig landschap waar natuur en rust centraal staan.

Klik hier voor meer informatie

- Rustige omgeving
- Ideaal voor grote groepen
- Veel privacy

Monflanquin ****

Bastide dorp op de grens van de Périgord

Monfanquin ligt precies tussen de Périgord en Guyenne en dat heeft de geschiedenis en het uiterlijk van het dorp voor een groot deel bepaald. Het dorp ligt op de heuvel Pech de Monflanquin en dat levert nu een mooi plaatje op maar de reden waarom het dorp juist daar ligt is een veel gewelddadiger; op een heuvel kan je een dorp goed verdedigen en dat was nodig ook.

Monflanquin ligt nu in een prachtig en vredig landschap en heeft een mooi plein met vakwerkhuizen. De huizen op het plein zijn uitgevoerd met een arcade, een kenmerkende bouwstijl in de Périgord die je bij veel pleintjes in dorpen in zuidwest Frankrijk tegenkomt.

Monflanquin

– Kerk Saint André
– Museum
– Plein en straatjes

Het geeft het een geheel eigen sfeer waarbij de arcaden er voor zorgen dat de ruimte wordt opgedeeld. Zeker als zoals in Monflanquin je lekker op het terras kan zitten onder de bogen geeft dat een heerlijke sfeer. Ook nabije de nabij gelegen dorpen Villerèal en Monpazier hebben zo'n plein, al zijn die wat kleiner en minder druk.

De geschiedenis van Monflanquin gaat terug naar de dertiende eeuw toen het werd gesticht door broer van de Lodewijk de Heilige. Het dorp kende al snel een bloeiperiode die echter werd verstoord door het conflict tussen de Franse en Engelse koning in de veertiende eeuw.

Frankrijk was verdeeld tussen de twee vorsten waarbij het dorp precies op de grens lag. Hierdoor wisselde het dorp wel eens van 'eigenaar' maar behoorde voor de langste tijd van deze Honderdjarige Oorlog bij de Engelsen. De Engelse kroonprins, de Zwarte Prins, woonde hier zelfs een tijdje en zijn huis is er nog. Thea Beckman lezertjes weten dat deze Prins een balangrijke rol speelde in de oorlog en zelfs de Franse koning gevangen zou nemen.

Bastide museum
Het zuidwesten van Frankrijk is het land van de Bastide dorpen en ze zijn er daar trots op. En dat is ook wel terecht want het zijn stuk voor stuk gezellige en unieke dorpen. Midden in het Monflaquin staat een regionaal museum over dit type dorp. Maar wat zijn het eigenlijk?

Ze zijn ontstaan in de late middeleeuwen en allemaal gesticht door edelen. Hiermee wilden de heren hun macht uitbreiden op zowel militair als economisch gebied. Een bastide dorp ligt dan ook op een strategisch plek maar was tevens een centrum van ambachten en handel.

Een dorp zonder mensen is natuurlijk helemaal niets. Om de mensen te bewegen om in zo'n dorp te wonen kregen de inwoners gedurende een periode privileges zoals vrijstelling van dienstplicht en belastingen. Dit was mede mogelijk omdat vanaf de twaalfde eeuw de bevolking van het westen van Europa ,en Frankrijk in het bijzonder, na eeuwen weer langzaam groeide.

Een bastide dorp kenmerkt zich door een strak stratenpatroon met een plein als centrum. De regelmatigheid van de straten doet meer denken aan een Romeinse legerplaats dan aan een chaotisch middeleeuws dorp. Maar dat heeft misschien meer te maken met ons idee van de middeleeuwen.

Middeleeuwse dagen
Het idee wat wij hebben over de middeleeuwen hebben zijn ook goed te zien aan de middeleeuwse feesten die overal in Frankrijk worden gehouden. Zo ook in Monflanquin en wij hadden het geluk dat dit feest precies werd gehouden in de week dat we hier waren.

En dat was eigenlijk heel erg leuk. Ik ben als historicus van nature nog sceptisch over dit soort evenementen. Ik zie van alles dat niet klopt zoals kleding, kleuren, wapenrustingen en activiteiten en meldt dit ook voortdurend. Dit tot ergernis van mijn reisgenoten.

Maar het is natuurlijk helemaal niet de bedoeling om vanaf zo'n gezichtspunt deze middeleeuwse dagen te bekijken. Het is veel leuker om een beetje, niet te veel, mee te doen en te genieten hoe er wordt omgegaan met de geschiedenis. En dat heb ik dus in dit geval ook maar gedaan en na het nemen van de nodige hobbels beviel uiteindelijk.

In Monflanquin is het een meerdaags evenement waar duizenden mensen op af komen. Omdat wij een week verbleven op een paar honderd meter van het Monflanquin konden we goed volgen hoe dit feest werd opgebouwd. De dagen voor de start vult het dorp zich langzaam met amateurs en semi-professionals die hun kunsten gaan tonen.

Omdat deze mensen elkaar vaker tegenkomen moet daar natuurlijk op gedronken wor-

Zomers is het dorp dagen lang het toneel van een middeleeuws feest.

Kaart van Monflanquin

De plattegrond laat het strakke patroon van de straten goed zien met het plein als centrum.

den en vullen de straatjes zich met gezelligheid.

Terwijl er nog druk wordt getraind op de verschillende acts en de kleding wordt hersteld worden door de deelnemers herinneringen opgehaald. Vanzelfsprekend wordt hier de nodige wijn genuttigd en gegeten waardoor er een leuke sfeer is in het dorp.

Op de feestdagen zelf staat er van alles op het programma; ridders met grote paarden die gaan ringsteken, grote groepen die in kleurrijke kleding met vlaggen zwaaien, dans, muziek, oude ambachten en heel veel eten.

Het eten is niet echt een aanrader van voor vegetariërs want er wordt vooral veel vlees geconsumeerd. Al vroeg in de ochtend worden op verschillende plekken in het dorp enorme barbecues opgestookt waarop complete zwijnen worden geroosterd. Obelix zou zich er thuis voelen.

Scan de code met je telefoon om naar de grote parkeerplaats rechtsboven op de kaart te navigeren

De aanrader is de laatste avond waarbij de alle deelnemers een parade houden rond het centrale plein. Tijdens deze avond zijn er veel mensen op het plein, kan je er heerlijk eten en het nodige drinken.

Helemaal leuk! ≤

Eén van de mooie straatjes in het dorp rondom het centrale plein.

Château de Gavaudun **

Kasteel tussen Dordogne en Lot

Tussen de Dordogne en de Lot ligt op een hoog kalkstenen plateau het Kasteel van Chateau de Gavaudun. Of wat er van over is tenminste. Hoe kan ook is het een prachtige klassieke ruïne uit de middeleeuwen met een merkwaardige poort. Het ligt prachtig in een kloof en je kan er lekker wandelen. Kortom; genoeg om een middagje te vullen.

Het land tussen de Dordogne en de Lot wordt letterlijk al sinds mensenheugenis bewoond. Dat is ook niet zo raar want het is hier goed wonen, nu maar ook in de prehistorie al. Het land is vruchtbaar, er is voldoende water en het klimaat is mild.

Chateau de Gavaudun

– Poort
– Toren beklimmen
– Wandelen rondom het dorp

Op de grens tussen vlakte van de Lot en de vallei van de Dordogne ligt een smalle vallei van de rivier de Lède. Waar we nu een mooie plek zien om te wonen of te wandelen was het in de middeleeuwen een strategische plek waar iedereen langs moest om van het ene gebied naar het andere te komen.

Kasteel bouwen
In de elfde eeuw werd er op het kalkplateau dat boven het smalle gedeelte van de vallei ligt, voor het eerst een kasteel gebouwd. Van dit originele gebouw is slechts de kerker over maar met de bouw begint een roerige tijd voor de streek. Het kasteel lijkt dus net op tijd gebouwd of misschien was het wel zo dat de burcht juist de ellende heeft veroorzaakt. Een mooie vraag voor een plaatselijke historicus.

In de twaalfde eeuw vestigen zich een bende roofridders in het kasteel die zich later transformeerde naar een heuse religieuze sekte. Zo ging dat in die tijd. Twee eeuwen later lag het kasteel in het midden van de strijdtoneel tijdens de Honderdjarige Oorlog. Veel van de lokale heren in deze streek kozen de kant van Koning van Engeland maar de heer van Gavaudun bleef Frankrijk trouw. Met succes want vanaf dit kasteel werd het nabij gelegen Monflanquin op de Engelsen veroverd.

Godsdienstoorlogen
Weer twee eeuwen later woedde er een burgeroorlog in Frankrijk. Deze strijd staat bekend om als de godsdienstoorlogen en wederom werd deze uitgevochten in de buurt van Gavaudun. Daarna werd het rustig en kon het kasteel zo prachtig vervallen zoals dat alleen in Frankrijk kan met de huidige ruïne als resultaat.

Rustig
Bij ons bezoek in het augustus, hoogseizoen dus, was het opmerkelijk rustig in het kasteel. De dag daarvoor hadden we nog de Dordogne bezocht en daar was het een drukte van belang met dorpen vol met verkeer en waar je minstens een dag van te voren kaarten moet kopen om een grot te bezoeken. Hier stonden drie andere auto's waardoor we even dachten dat de attractie gesloten zou zijn. Het was gewoon open en wij vonden het gebrek aan drukte niet erg.

Het kasteel is op sommige plekken erg smal, de toren vraagt om beklommen te worden.

Naast het kasteel omvat Gavaudun nog een aantal gebouwen waarbij opvalt dat het gemeentehuis best groot is voor de paar huizen die er staan. Het kasteel is trouwens niet de enige attractie hier, er zijn hier een paar fraaie wandelroutes uitgezet en je kunt hier klimmen op een steile wand aan de andere kant van het riviertje.

Wij besloten om eerst maar het kasteel te bezoeken. Nadat ik mijn hoofd had gestoten omdat de ingang van het gebouw van de kassa toch net iets lager was dan ik had ingeschat stond ik tollend vier kaartjes te bestellen. Mijn Frans moet daarbij een Duits accent hebben gehad want ik kreeg de Duitse variant van de speurtocht mee. Die hadden we niet nodig maar het is leuk voor jonge kinderen als er een speurtocht is.

Steile entree
De entree van van het kasteel is uniek en leuk. Geen klassieke slotgracht met een ophaalbrug maar een zeer steile trap. Die laatste stond er vroeger niet dus de ridders moesten met gevolg via een (touw) ladder naar boven. Bij gevaar werd de ladder opgetrokken waardoor je een goed verdedigbare ingang overhoudt. Ik had zoiets nooit zoiets gezien en vraag mij af wat de ridders met hun paarden deden in die tijd.

Ondanks dat het een kleine klim is zou ik mensen die niet ter goed ter voet zijn een bezoek aan dit kasteel niet aanbevelen. Eenmaal boven zei je pas hoe smal het hele kasteel is; op sommige punten was er slechts een meter of zes tussen de muren. Op de toren in het oostelijke deel en een paar kleine gebouwen na staat er niets meer met een dak erop. De buitenmuren staan er nog wel allemaal. Niet op de originele hoogte maar ze zijn gelukkig hoog genoeg om niet naar beneden te vallen maar je tich een idee te geven hoe het kasteel eruit gezien moet hebben in zijn glorie dagen.

Uitzicht
Omdat je vrij hoog staat is het uitzicht over de kleine vallei erg mooi. Hoewel ik niet zo

Kaart van Gavaudun

heel erg van hoogtes hou moet ik altijd even recht naar beneden kijken. Dat viel niet tegen en je kan je voorstellen hoe de kasteelbewoners zich vrij veilig voelden bij een belegering.

Het enige huisje dat nog in tact is heeft helaas geen vloer meer. Als je je hoofd door de deur steekt kijk je in een diepte die ooit diende als wateropslagplaats. Nu heeft het een mooie echo en aangezien de enige andere bezoekers, een Belgische gezin, aan de andere kant van het kasteel waren, hebben we ongegeneerd flink hard gezongen. Het was een mooie echo.

Naast de echo, het uitzicht zijn er op verschillende plekken opdrachten te vinden van de eerder genoemde speurtocht. Maar de grootste attractie is de donjon die helemaal aan de oostelijke kant ligt.

De toren
De toren is flink en in allerlei opzichten best

Scan de code met je telefoon om naar de grote parkeerplaats bij het kasteel te navigeren

interessant. Het bouwwerk heeft vijf etages, steekt 25 meter boven de rest van het kasteel uit en heeft op sommige plekken erg dikke muren. Ook de vorm is opvallend; aan de kant van het kasteel twee hoeken terwijl de buitenkant rond is.

De toren schreeuwt om beklommen te worden dat hebben we dan ook gedaan. Dat is goed te doen. De eerste verdieping bereik je door een buitentrap en omvat een aantal kamers. Dan begint de pret want voor de tweede verdieping moet je vrij nauwe trap op gevolgd door een krappe wenteltrap. Voor mensen met claustrofobie niet echt een aanrader.

Tot slot is er nog een kleine ijzeren wenteltrap die je helemaal bovenop de toren brengt. Op de top is alles netjes afgezet zodat jij, of het nageslacht, niet per ongeluk naar beneden kan vallen. De weg naar beneden is misschien nog net iets lastiger dan omhoog, al wordt het nooit echt eng.

Uitzicht vanuit de toren van kasteel op het vriendelijke landschap.

Wandelroutes
Chateau de Gavaudun is ook een uitstekend startpunt voor een fijne wandeltocht. Er zijn verschillende routes uitgezet die, zoals overal in Frankrijk, uitstekend zijn aangegeven. ≤

Villereal **

Bastide dorp bij de Lot

Villerèal ligt tussen de rivieren De Lot en de Dordogne in en is net als onder andere Damazan, Monflanquin en Monpazier een zogenaamde Bastide dorp. Dit type dorp is typerend voor deze streek in het zuidwesten van Frankrijk. Villerèal heeft een bijzonder grote markthal en een versterkte kerk. In 2018 werd Villarèal een Plus Beaux Village de France en wij bezochten het dorp direct die zomer.

Villerèal klonk mij eerlijk gezegd nogal Spaans in de oren en dat komt waarschijnlijk door de (bijna) gelijknamige voetbalclub uit Spanje. Het betekent zowel in het Spaans als in het Frans koninklijke stad. En dat is een beetje overdreven want de stichter van de stand, Alfons van Poitiers was helemaal geen koning.

Hij was dan wel de broer van Lodewijk IX de Heilige en daarmee van koninklijke bloede, maar toch echt geen koning. Hij zal de stichting ongetwijfeld met zijn broer besproken hebben maar dat maakt het dorp nog niet echt koninklijk natuurlijk.

Bastide dorp
Een bastide dorp herken je aan een centraal gelegen vierkant plein dat is omringd door huizen die meestal op de begane grond een arcade galerij hebben. Opvallend genoeg staat de kerk bij deze dorpen niet aan het centrale plein maar in de buurt daarvan. In de meeste Franse dorpen, en ook in andere landen, is de kerk het centrale punt waar een dorp of stad omheen is gebouwd.

In een bastide dorp dus niet en ook in Villarèal staat de kerk een beetje aan de zijkant. Hij heeft dan nog wel een eigen pleintje. De kerk is robuust gebouwd en heeft schietgaten en kantelen om de inwoners van het dorp een veilige plek te geven als er onrust was in de omgeving.

Villereal

– Plein met markthal
– Versterkte kerk

Macht versterken
Bastide dorpen vind je alleen in het zuidwesten van Frankrijk en zijn allemaal aan het einde van de middeleeuwen gesticht, Villerèal in 1267. Dit werd gedaan door plaatselijke machthebbers die zo hun greep op de streek wilde verstreken en de lokale economie te stimuleren.

De dorpen liggen meestal op een heuvel en hebben een strak stratenpatroon rondom een centraal vierkant plein. In het midden van het plein werd een pin geslagen die als middelpunt van het dorp gold. Rondom het plein werden gelijke percelen gemaakt waar de eerste huizen werden gebouwd vaak met een arcade gallerij want dat was toen in. Oorspronkelijk waren alle huizen rond het plein even groot maar dat is nu niet meer het geval.

Onrust was er in het verleden in de buurt van Villarèal genoeg. Het dorp dat aan het eind van de dertiende eeuw werd gesticht lag gedurende de veertiende eeuw jaar in de vuurlinie van het grootste conflict van de

De meeste bastide dorpen is het centrale plein leeg, hier staat een fraaie markthal.

late middeleeuwen in Europa.

Honderdjarige Oorlog
Tijdens de Honderdjarige Oorlog streden de Engelse en Franse koning om de Franse troon. Halverwege dit conflict waren Engelsen aan de winnende hand en hadden ze bijna geheel West-Frankrijk in handen. De rgens liep toen door streek rond de Dordogne en de Lot en vormde ook daarmee voor lange tijd het voornaamste strijdtoneel.

Een oorlog zorgt ook nu nog voor een stevige bende, maar in de veertiende eeuw maakten de legers er ook een potje van. Logistiek was nog niet uitgevonden en soldaten moesten maar zien hoe ze aan voedsel kwamen met als resultaat enorme plundertochten.

De legers trokken als een sprinkhanenplaag door Frankrijk en de omgeving van de Lot was vaak het doel. Om het vege lijf te redden gebruikte de bevolking vaak een versterkte kerk. Deze is dan ook in in Villerèal te vinden.

Het rubuuste gebouw bleek een moeilijk te nemen vesting en bood onderdak voor de plaatselijke burgers.

Verdedingswerken
Maar de kerk was niet enige verdediging van het dorp. Een zeven meter brede gracht zorgde ervoor dat Villerèal ondanks het ontbreken van muren goed te verdedigen was. De gracht bevond zich te hoogte van de achterkant van de kant en is in de achttiende eeuw gedempt.

Het is hier niet altijd ellende geweest want nadat het conflict was opgelost, Frankrijk wist uiteindelijk de Engelsen bijna compleet te verjagen, kende de streek een bloeiperiode. De vruchtbare grond was perfect voor fruitteelt, de handel groeide snel en in de dorpen vestigden zich ambachtslieden.

Handel en ambachten
Om ambachtslieden en handelaren aan te trekken voor de nieuwe bastide dorpen werden de inwoners van deze nieuwe dor-

Kaart van Villereal

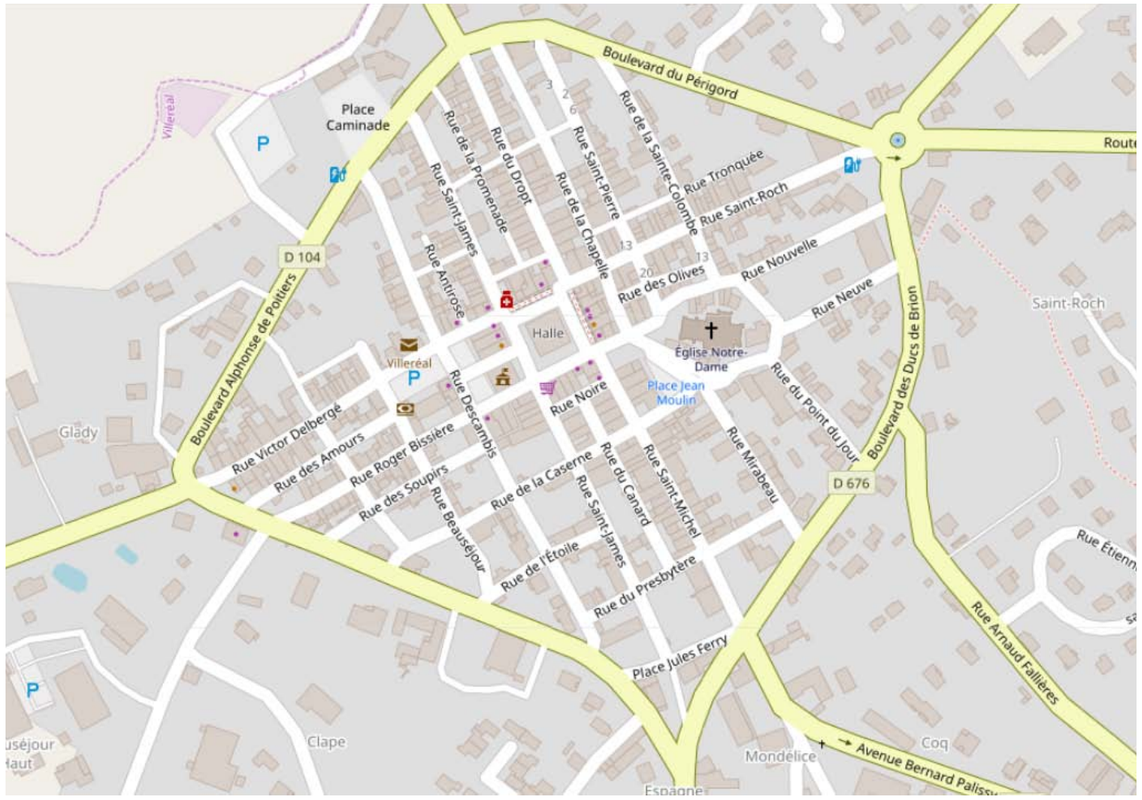

pen voor een bepaalde periode vrijgesteld van belastingen of kregen andere privileges. Een succesvolle strategie aangezien er nog aardig wat van deze dorpen bewaard zijn gebleven.

Houten markthal

Uit deze periode is ook de markthal op het centrale plein van Villerèal en die staat er nog steeds. Het is een indrukwekkende houten constructie die bijna het hele plein overkapt. In het midden heeft het bouwsel zelfs een verdieping en dat maakt het uniek. Dat het houten bouwsel na zoveel eeuwen er nog staat mag wel een klein wonder heten. Een brandje is immers zomaar uitgebroken.

Helaas voor ons hebben ze dit in het dorp nog niet helemaal door want je kan nog gewoon je auto parkeren op het plein. Het is natuurlijk hartstikke handig om je auto midden in het dorp kwijt te kunnen als je het wilt bezoeken maar al dat blik maakt het er natuurlijk niet veel mooier op.

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats bij de kerk te navigeren

Misschien dat de inwoners in Villerèal er in de toekomst wat aan doen nu ze een Plus Beaux Village zijn. Het zou voor het aanblik en de sfeer van het plein heel goed zijn. ≤

De kerk staat niet aan het centrale plein en had naast het dienen van het opperwezen ook dienst als bolwerk.